

BŘEVNOVAN

Na závěr sezóny
živnostníci vytáhli
prvorepublikové plavky

**Stěhování
na břevnovské
poliklinice**

Ze spolku

Císařský mlýn na pultě

**Stížnosti
občanů**

Na Den Prahy 6 – 4.zářij udělil starosta Tomáš Chalupa Čestné občanství naší městské části panu Liboru Peškovi, dirigentu řady evropských hudebních těles. Současně bylo uděleno Čestné občanství In Memoriam prof. Janu Patočkovi, českému filozofovi, který zemřel v roce 1977. Mnozí Břevnováci si na jeho tristiň pohřeb v klášteře dobře pamatují.

Výraznou osobností Břevnova je představený kláštera převor Petr Siostrzonek. Těžko byste hledali v Praze člověka, který by ho neznal. Pan převor oslavil 9. srpna padesáté narozeniny.

Zajímavost pro vás **73.**

Kdo nelení, může se každou středu odpoledne podívat do Sedlce, do Informační kanceláře Prahy 6, kde visí krásný rozměrný obraz 3x2 m. malíře V. Seidla z r. 1916 na kterém je z protějšího břehu řeky zachycen původní Sedlec. Po zmizelém slonovi je to největší zdejší atrakce, která stojí za pozornost. Obraz je mnohem větší než mají v Ružyni. Adresa kanceláře: ul. V Sedlci 20, od 13 do 17 hod.

dnes v listě:

Císařský mlýn na pultě

Ze spolku

Stížnosti občanů

Počasí v červnu, červenci a srpnu:

Červen měl více méně tropický ráz. Průměrná teplota byla 20,1 °C, tj. o 3,2 °C nad normálem. Horké počasí trvalo až do 25. 6., pak se ochladilo. Bylo 19 dní letních (230 % normálu) a 6 dní tropických, tj. 500 % normálu! Max. teplota byla 31,8 °C dne 20. 6. a min. teplota byla 10,7 °C dne 1. a 27. 6. Srážky byly slabě nadprůměrné, spadlo 85,1 mm, tj. 123 % normálu. Vyskytly se 3 dny s velkými srážkami nad 10 mm při 3 místních bouřkách a 2 vzdálených, které byly provzdušeny silným větrem ve 2 případech. Max. množství srážek spadlo 25,2 mm dne 15. 6.

Červenec byl celkově nadprůměrný s teplotou 20,1 °C, tj. 1,6 °C nad normálem. První třetina měsíce a konec měsíce byly slabě podprůměrné s min. teplotou 10,4 °C dne 11. 7. Od 14. až do 27. 7. panovala tropická vedra se 7 tropickými dny a 2 tropickými nocemi. Max. teplota 37,0 °C byla dne 16. 7. Srážkově byl červenec slabě podprůměrný. Spadlo 63,2 mm srážek (83 % normálu). Počet srážkových dní byl nadprůměrný, ale vydatnost srážek byla podprůměrná. Oblačnost byla snižena, bylo 6 dní jasných a 6 dní zamračených. Bouřky byly jen 2 a 1 vzdálená.

Srpen byl nadprůměrně teplý s průměrnou teplotou 18,8 °C, o 0,9 °C nad normálem. Jen začátek a konec měsíce byl slabě pod normálem. Max. teplota byla 32,6 °C dne 7. 8. a min. teplota byla 9,7 °C dne 2. 8. O nadnormálním srpnu lépe vypovídá 16 dní letních (normál 10,7) a vysoký počet tropických dní – 4 (1,8). Dokonce byla dne 16. 8. tropická noc, která je v tuto dobu velice vzácná. Srážkově byl srpen slabě nadnormální. Spadlo 101,6 mm srážek, tj. 146 % normálu. Max. množství srážek spadlo 28,1 mm dne 9. 8. při bouřkách, které zajistily větší vydatnost srážek. Byly 4 bouřky místní a 3 vzdálené. SM

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BŮBENEČ
DEJVICE
DĚDINA
LIBOČ
PETŘINY

POHOŘLEC
RUŽYNĚ
ŘEPA
STŘEŠOVICE
VELESLAVÍN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6

První číslo vyšlo v roce 1888
Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 18., číslo 9 – 10 / 2007

Datum uzávěrky: 12. 9. 2007

Vydává a tiskne Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan • Adresa: Nad Závěrkou 17, 169 00 Praha 6 – Břevnov, e-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz • Povoleno odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel a redakce: Mgr. P. Krchov, tel./fax: 233 358 350, tel.: 220 514 881 • Grafická úprava: M. Wágner • Foto: Mgr. P. Krchov a M. Wágner • Ilustrace: akad. malíř a sochař Z. Háša a M. Wágner • Sazba: Jeffi • Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků.

Naše konto: 1939 122 339 / 0800.

Pestrý je drobný pohled Břevnova a mění se často. Na zájmové vycházce jste se mohli pokochat velkou kolekcí starožitných hodin na Bělohorské 148, zúčastnit se nějaké vypečené recese živnostenského spolku U Kasalů nebo Na Marjance, anebo zaběhnout do informační kanceláře m. č. pro zaručenou úřední story. Ale bacha, před „erárním vachcimrou“ je často pěkná louže.

Zpravodajství Břevnovana

● **Z kláštera.** Během prázdnin byla v bazilice sv. Markéty na kúru lakována podlaha hned třemi nátěry a dále pilně pokračovaly restaurátorské práce varhanní skříně. Byl instalován hrací stůl a některé píšťaly. ● **5. 8.** přenášel Český rozhlas na stanici Praha bohoslužbu od sv. Markéty. Celebroval P. Jiří Pospíšilík, za varhanního doprovodu Marka Čihaře. ● **9. 8.** oslavil P. převor Prokop Siostrzonek 50. narozeniny při slavné konventní mši sv. v 7 hodin. Účinkovala schola na varhany hrál Marek Čihař a na trubku P. Zámečník. ● **12. 8.** v rámci Monastických řádů v evropské kultuře se uskutečnil v Tereziánském sále kláštera v 19.30 koncert ze sonát L. Boccheriniho. Představili se J. Bárta – cello a M. Knoblochová – hammerklavier. ● **19. 8.** se konala poutní slavnost na Bílé Hoře. V 11 a v 17 hodin byly mše svaté, v 16.30 odpolední mariánská pobožnost. V červenci a srpnu se konalo v bazilice 19 svateb a další v okolí kláštera. ● **13. 9.** bylo I. setkání maminek s dětmi na faře od 9 hodin. ● **16. 9.** zazněl v Tereziánském sále klavírní koncert Petra Watera. ● **19. 9.** od 16 hodin ve Vojtěšce se konala dětská bohoslužba, mše svatá na zahájení školního roku 2007/2008. Sloužil P. Prokop Siostrzonek. ● **28. 9.** zpíval chrámový sbor při slavné svatováclavské mši. ● **30. 9.** v 10 hodin byly slavnostně posvěceny třimanuálové varhany. Světil je Bernard Sawicki, OSB, opat kláštera z Týnce u Krakova. Odpoledne v 15 hodin v bazilice zazněl slavnostní koncert u příležitosti pořízení nových varhan. Účinkovali G. Demeterová – housle, Collegium G. Demeterové, A. Kalivodová – zpěv, J. Rouček – trubka a P. Černý – varhany. ● **1. 10.** byl poslední závěrečný benefiční koncert ve prospěch nových varhan. Konal se od 19 hodin v bazilice. Účinkovaly soubory Hradišťan, Spirituál kvintet a české varhanní eso Vladimír Roubal – varhany.

● **Ocenění učitelé v letošním roce.** Statut ocenění Vynikající učitel byl v m. č. Praha 6 schválen už předloni. Je udělován na základě návrhů ředitelů škol a o jeho udělení pak rozhoduje devítiletá porota. Jednání této poroty proběhlo 19. 6. 2007 a v závěru byly přijaty nominace těchto kandidátů. Oceněným paním učitelkám blahopřejeme.

Kategorie A – za zvlášť vynikající výsledky vzdělávací a odborné činnosti v každodenní pedagogické práci:
Mgr. Hana Dobrodinská – ZŠ Petřiny sever, Mgr. Julie Kašparovská – ZŠ Petřiny sever, Mgr. Eva

Ondrejková – ZŠ a MŠ J. A. Komenského v Břevnově, Mgr. Blanka Větrovcová – ZŠ a MŠ T. G. Masaryka v Ruzyni.

Kategorie B – ocenění za výjimečné výkony nad rámec běžných činností. Laureátky v této kategorii byly vybrány poprvé:

PaedDr. Marie Cibulková – ZŠ a MŠ Červený vrch, Mgr. Dana Kovčarová – ZŠ a MŠ Hanspaulka, Bohuslava Plizáková – ZŠ a MŠ Náměstí Interbrigády.

Kategorie C – ocenění vynikajících začínajících učitelů s méně než třemi roky pedagogické praxe: Jitka Hildebrandová, DiS. – ZŠ a MŠ J. A. Komenského v Břevnově.

● **Nový rybník v Břevnově napouštěn!** Stavitelé mimoúrovňové křižovatky na Malovance začali v těchto dnech napouštět nový rybník, který bude součástí zelené zóny a bude po dokončení silničních staveb rovněž přístupný veřejnosti. Má být min. 2 m hluboký, takže bude výhradně pro plavce. Na název rybníka bude pravděpodobně vypsaná soutěž, ale zda v něm budou také ryby, se dosud neví. Byla by to škoda, kdyby rybník nežil!

● **Výstavba mimoúrovňové křižovatky** na Malovance zrychlí tempo. Začátkem října se dokončí přeložení sítí v severní části křižovatky, které bránily v rychlejšímu postupu stavebních prací. V říjnu se také začne hloubit jáma pro plánovaný tunel oběma směry: po Patočkově ke klášteru a směrem na Letnou. V současné době pracuje na místě 60 dělníků, ale jakmile se rozběhnou práce směrem na Letnou – tento směr má přednost – jejich počet se výrazně zvětší. Pro hloubení tunelu ve směru do Patočkovy ulice nejsou žádné nové zprávy. Pro tuto etapu dosud ani nejsou peníze na obzoru.

● **První exkurze na Marjanku.** 6. září se uskutečnila první hromadná exkurze Břevnováků do objektu známé Marjanky, aby si účastníci prohlédli stav hotového sálu před kolaudací. Šešli se tu pamětníci, kteří sem chodili za zábavou, pak mladší, kteří zde recitovali revoluční básně ve svých školních letech a pak ti, co tu nikdy pořádně nebyli. Hluboké uznání, vyjádřené potleskem, však strhl všechny, takže vedoucí stavby Ing. Vanča, který hosty doprovázel odpověděl úklonem. Šál je skvěle zrestaurován a v těchto dnech ho čeká kolaudace. Současně se pilně pracuje v jádru celé budovy, kde bude v přízemí kavárna, banka a v patře kanceláře. Také nad sálem je 13 luxusních garsoniér, do jedné účastníci exkurze nahlédli. Očekává se, že živnostenský spolek zde bude pořádat silvestry a masopustní bály.

● **Není to Věny, je to Drausy.** Před prázdninami se na hladině klášterního rybníka Sádky objevily záhadné fyzikální jevy – dlouhé šňůry bublinek. Ihned se vyskytly dohady a spekulace, až celou věc uvedl na správnou míru Odbor ochrany

životního prostředí Magistrátu. Bublínky na hladině tedy nejsou – jak uváděli někteří místní – utopení rybáři, co šli ze schůze z klášterního šenku, ani rákosníci, kteří dosud nedostali povolení k pobytu v Čechách, a už vůbec ne břevnovský vodník Věny, kterého odsunuly RG v roce 1945, protože byl hastrman a ne vodník. Magistrát na břeh nechal upevnit ceduli s jasnou zprávou, že bublínky jsou prostě proces okysličování systémem Drausy, který vhněním kyslíku pod hladinu napomáhá rozkladu listů na dně rybníka. Sádky jsou už tak zanesené, že nejdou vypustit.

● **Císařský mlýn na pultě.** V těchto dnech se na prodejních místech našeho listu objeví v pořadí 5. publikace knihovničky časopisu Břevnovan, nazvaná Císařský mlýn – zapomenutá rezidence Rudolfa II. Napsal ji jako středoškolskou soutěžní práci Břevnovák Martin Šorm (ročník 1990), student gymnázia na Petřinách, a práce vyšla s podporou m. č. Praha 6. Publikace stojí symbolických 10 Kč.

● **Ze spolku.** V podzimních týdnech vrcholí přípravy na posvícení. Přesto si členové živnostenského spolku našli čas večer dne 31. 8., kdy se opět sešli na zahradě u Kasalů v Ruzyni. Tady ve stylu spolkové recese předvedli své nejkrásnější repliky historických plavek. Přehlídka to byla náramná. Na molu rybníka Kasaláku se představila krásná kolekce secesních a prvorepublikových plavek a ztepilých těl členů spolku. Podávány kuřecí a vepřové řízky, moučníky, k dispozici byla baterie morav-

pokračování na str. 4

EKO-PATROL
Papírenská 12, 160 00 Praha 6

- * odvoz odpadů a sutí
kontejnerovými vozy LIAZ,
AVIA, sklápěče MULTICAR
 - * likvidace černých skládek
 - * úklid komunikací a ploch,
údržba komunikační zeleně
- Dispečink, nepřetržitá služba:

Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

pokračování ze str. 3

ských vín a ovšemže plzeňské pivo. Všichni účastníci, kteří byli v plavkách, obdrželi čestná uznání.

● **Krajané snad od příštího roku.** Představenstvo živnostenského spolku v Břevnově rozhodlo, že požádá m. č. Praha 6 o tříletý grant, který by pomohl zajistit pravidelné zájezdy krajanů folklorních souborů z Balkánu na naše posvícení.

● **Tisková oprava.** V minulém čísle Břevnovana, v rubrice Praha 6 v zapomenutých obrazech č. 116 došlo k omylu. U snímku z veřejného vystoupení Sokolů na letním cvičišti v ulici Pod Marjánkou v roce 1948 je uvedeno, že břevnovské Sokoly vedl náčelník Trnoblanský. Správné jméno je Oldřich Jednorozec. Čtenářům a Sokolům se omlouváme.

● **Cesta na Parnas táhne.** O letošní literární výstavu „Cesty na Parnas“ ve Hvězdě je velký zájem. Mohou to potvrdit mnozí návštěvníci, kteří ji navštívili během léta dokonce několikrát. Je zde obrovské množství historického materiálu, fotografií a dokumentů, které se nestačí během standardní hodiny prohlédnout. Čtenářům výstavu můžeme doporučit: tolik originálních literárních dokumentů pohromadě hned tak nevidíte. Výstava trvá do 28. 10. 2007.

● **Stížnosti občanů** na – velký nepořádek v ulici Běžecké na Strahově. Jsou zde zničené budovy, vyrabovaný autobus. Vedle je veřejná cesta. Místo je jakýmsi zadním dvorkem na jinak milionových pozemcích Strahova. Na – zohýbané zábradlí v ulici Skupové, které už tak zůstalo při bu-

Někteří sousedé z Prahy 6 si nenechali letní rekonstrukci bitvy u Zborova v r. 1917, která se konala nedaleko Lán. Sledovali nejen originální letecký souboj, kdy rakouský Albatros sestřelil ruské letadlo, ale řadu bojových akcí dělostřelecká a pěchoty, kterých se zúčastnilo mnoho set mužů. Bitva měla připomenout první úspěšný vstup čs. legií v Rusku na bojiště před 90. lety. Bitva byla s bohatou mezinárodní účastí Rusů a Němců, kteří měli v týlu bojiště vybudovaný svůj vlastní vojenský tábor. Na snímku praví carští důstojníci s popem, neboť nejprve sloužena katolická a pravoslavná mše pro obě strany. Akce byla velmi působivá.

Meziškolské 2 výstava nazvaná Z pohádky do pohádky. Byly na ní vystaveny loutky a obrazy Jany Vosecké, loutky Jiřího Hampla, lidové kroje a panenky Věry Čurdové, Sunbonnet panenky Jany Jandejskové a masky Výtvarného spolu Hruška. Pěkně vemísáže se zúčastnila nejméně stovka lidí, včetně těch, kteří navštěvují zdejší stacionář Fokus Praha. Pro ně byla výstava uspořádána. Podílela se na ní i naše redakce.

● **Stěhování na břevnovské poliklinice.** Z důvodu připravované rekonstrukce m. č. Praha 6 v ulici Čs. armády 23 dostane 10 nájemců nebytových prostor přízemí této polikliniky výpověď. Stěhovat se sem má na 120 pracovníků m. č., kteří nemají jednání s veřejností jako prioritu.

● **Mateřská školka** v Parléřově ulici se zvětší

Příležitosti stého výročí povýšení Břevnova na město využily rodáci a školní ročníky ke vzájemným společenským setkáním. Toto je např. břevnovský ročník 1943, třída 8. B ve „Hvězdoslavce.“

dování školního hřiště v ZŠ Marjánka. Na – nedbalou úpravu zeleného pásu v ulici 8. listopadu, kde zůstal velký suchý strom. Ze tří původních laviček osazeny pouze dvě, přičemž ta nejpotřebnější, která byla hned vedle příkrých schodů z ulice Konecchlumského už nebyla obnovena. Na – bezúspěšný stav chodníků na Bělohorské třídě.

● **Historické pohledy Břevnova** a kniha o Břevnově budou se prodávat v c. k. poštovním oddělení ve zvláštním stanu na posvícení ve dnech 5., 6. a 7. 10. 2007.

● **21. června** proběhla v budově ZUŠ v Šáreckém údolí 38 27. zahradní slavnost nazvaná „50. slunovrat“. Vystavovány zde práce dětí, na programu byla vystoupení dramatického a tanečního kroužku.

● **V rámci 100. výročí** města Břevnova se konala začátkem prázdnin v galerii Extraart v ulici

Na výstavě Z pohádky do pohádky v Prev-centru v Meziškolské ulici bylo m. j. připomenuto jedním panelem sté páté výročí narození skladatele Karla Vacka, který většinu života prožil v Břevnově.

Jeden rybník se pomalu vypouští, druhý napouští. Kdysi exkluzivní rybník u Kajetánky je zabahněný, plný odpadků, léta neudržovaný, vydaný napospas pytlákům. Majitelé v cizině. Je součástí zahrady Kolátorky a Kajetánky a sám Jan Kolátor se musí obracet v hrobě. Stav zde je ostudou nejen m. č. 6, ale magistrátu a všech těch kancelářích památkové péče.

V těchto dnech je již nádrž nového rybníka v Břevnově plná a všichni ji mohou z lávky pod strahovským tunelem prohlédnout. Rybník je napájen naším potokem Brusnicí a zatím je bez názvu. Jestli vás napadne nějaký vhodný, budete mít příležitost, neboť bude za tímto účelem vypsaná soutěž.

pohledů, které zapůjčila naše redakce na výstavu ke stému výročí města Břevnova. Fajnsmekři zde naleznou i takové souveniry jako kšiltovky s logem aj. Nejsou tady však pohlednice Břevnova současného, včetně zrekonstruovaného barokního kláštera, a to je škoda.

● **ZPRÁVY ÚŘEDNÍ (Bc. M. Šalek). Jan Patočka a Libor Pešek Čestnými občany Prahy 6.** V Den Prahy 6, který připadl na 4. září, se tradičně uskutečnilo slavnostní zasedání zastupitelů v Břevnovském klášteře, na kterém starosta Tomáš Chalupa udělil tituly Čestného občanství. Slavnostní zasedání začalo v 17.30 hod. Čestné občanství získala významná osobnost světové hudební scény Libor Pešek, občan Prahy 6. Pešek stál jako dirigent v čele mnoha světových orchestrů, jeho profesním vrcholem jsou léta 1987/97, kdy se stal uměleckým šéfem a hlavním dirigem

výběrového řízení na pronájem bývalé základní školy na Bělohorské magistrát se stala Střední pedagogická škola s. r. o., která na Břevnov přestěhuje soukromou školu se zaměřením na tělovýchovu a sport. Než však k tomu dojde, nájemce provede na své náklady stavební úpravy, které by měly trvat do konce tohoto roku. O sestěhování žáků do škol Dědina a J. A. Komenského rozhodli zastupitelé v červnu kvůli neekonomickému provozu ve dvou budovách. Školákům z budovy na Vlastině městská část vyjednala u dopravního podniku, že od prvního školního dne budou autobusy linek 108, 179 a 225 zastavovat také ve stanici Divoká Šárka v Libocké ulici, aby na cestě do školy nemuseli přecházet rušnou Evropskou ulici.

● **Hřiště pro malé i velké.** Každé odpoledne se na staronovém hřišti ÚI v Břevnově schází mládež a hraje basketbal nebo volejbal. Vytvořit opět z neudržovaného a zarostlého plácku sportoviště

o jednu třídu. Rada m. č. Prahy 6 rozhodla obnovit původní kapacitu této školky ze tří na čtyři třídy. Dnes má kapacitu 75 dětí, po rekonstrukci bude mít 100 míst. Má se tak stát do konce prázdnin v roce 2008.

● **Sbor má adresu.** Známý Břevnovský chrámový sbor s více jak stoletou tradicí oznámil svoji mailovou adresu: www.brevnovskychramovysbor.wgz.cz se správkyní Klárou Machýčkovou, která je rovněž členkou a sólistkou sboru. Na této adrese najdete v šuplíku různé informace a fotografie, ne však staré, ale jen současné. V tom se otevírají krásné a nekonečné možnosti. Nalustujte si...

● **V Infocentru koupíte staré pohlednice i knihu o Břevnově** – 1. srpna byl v budově tzv. sklepníku na Náměstí Svobody 1 v Bubenči zahájen provoz nového Informačního centra m. č. Prahy 6 zaměřeného na tuzemské a cizozemské návštěvníky. Je zde množství různých propagačních materiálů, hlavně však reprodukce starých

tem Královského filharmonického orchestru v Liverpoolu. Čestné občanství In memoriam udělil starosta také prof. Janu Patočkoví, významnému českému filosofovi, překladateli a kulturnímu historikovi, který zemřel v roce 1977.

● **Prázdné školní budovy mají nové nájemce.** Budovy, které se uvolnily po sestěhování základních škol Dědina a J. A. Komenského v Praze 6, zůstanou podle slibu, který dali zastupitelé, využité ke vzdělávání. Městská část na základě výběrového řízení obě budovy pronajala soukromým školám. V objektu školní budovy Vlastina bude provozovat mezinárodní škola společnost Czech British School, která s městskou částí uzavřela nájemní smlouvu na 15 let. Ve smlouvě se zároveň zavázala poskytnout 25 stipendijních míst pro nadané děti z Prahy 6, které by byly vybrány městskou částí. Nový nájemce zároveň přislíbil, že hřiště a sportoviště, které je součástí areálu školy, zůstane i nadále ve volných hodinách zdarma k dispozici veřejnosti. Vítězem

byl dobrý nápad. Hřiště má i malou tribunu, ze které se dá sledovat dění na hřišti. Přeměnu cípu Šultysovy ulice z místa vhodného tak k venčení psů na parčík dokončila radnice v létě. Proti původnímu plánu se stavba zpozdila. „Přivalové deště znemožnily práce podle původního harmonogramu, se škodami si stavební firma musela poradit,“ vysvětlil radní Jan Záruba. Sportovní plocha je přístupná každému kdykoliv. Součástí parku jsou i herní sestavy pro mladší děti a nové lavičky pro příjemné posezení. Městská část v rámci stavební akce nechala též opravit část okolního chodníku, který byl v katastrofálním stavu.

● **Nože a vidličky rovnou do šrotu.** Rozhodnutím rady m. č. Praha 6 jde kuchyňské zařízení kdysi známé jídelny v poliklinice v Břevnově přímo do šrotu. Účetní cena rezivého a již řadu let nečinného vybavení byla zhruba 256 tisíc, ale klidně ho vem čert. Horší je, že sousedskou atmosféru jídelny Heleny Kačirkové se již nepodařilo

pokračování na str. 6

STK • EMISE
HOROMĚŘICE

**BEZ
OBJEDNÁNÍ**

♦ motocykly ♦ osobní ♦ nákladní ♦ autobusy ♦ traktory ♦ IDV – dovozy, přestavby

Jistab
STK HOROMĚŘICE
252 62 Horoměřice
Suchdolská 682
– hranice Prahy 6

Po – Pá 6.15 – 18.00, So 8.00 – 12.00

☎ 220 970 079, 220 970 080

www.jistab.cz • e-mail: stk@jistab.cz

Možnost sjednání povinného ručení.

SLEVY pro:
držitele ZTP,
autoškoly,
TAXI,
záchrannou
službu...

**Další služby
v areálu:**

• Čerpací
stanice
OMV
• Autoservis

pokračování ze str. 5

v Břevnově obnovit: téměř všichni se tu znali, ceny byly přijatelné, po obědě se pil zdarma dobrý teplý čaj, povídkalo se, místa bylo dost. To tzv. neviditelná ruka trhu nikdy nemůže nahradit. Kapitalismus totiž sousedskou nezná.

● **Chytili páva.** Koncem srpna byl v oblasti Hanspaulky záchrannou stanicí pro zvířátka chycen páv. Zde sděleno, že se jedná o samce, kteří se rádi toulají, plení zahrádky a shánějí pávice. Majitelům, kteří se nakonec šťastně přihlásili doporučenou, aby si pořídili ještě pávici a páv se přestane toulat. Majitelé zatím návrh studují. Ve zmíněné záchranné stanici, která sídlí v Jinonicích, nám rovněž sdělili, že letos se již ve třech vlnách vypouštělo na 90 mláďat poštolek, z toho že tři uhynuly kvůli rakovině hrtanu. Bohužel mezi těmi třemi byla i poštolka z IK Břevnov, kterou nalezl 19. 7. pan Poupě, jak o tom píšeme v poznámce listu.

● **V Gymnáziu Nad Alejí** bylo i přes prázdniny pozoruhodně rušno. Tento ruch však vůbec nepoznamenával myslí studentů, nýbrž zaměřil se na zvelebování a ozdravování školní budovy. Byla dokončena oprava pavilonu tělocvičen, který byl mohutně poničen na jaře letošního roku při orkánu Kyril. Polovinu nutných 9 000 000 Kč uhradila pojišťovna. Před prázdninami započatá výměna oken pokračovala nyní v administrativním bloku. Vyměněny byly též stoupačky ve většině tříd (800 000 Kč). Specializovaná učebna fyziky byla díky pomoci nadačního fondu vybavena novou projekční technikou. Všechny práce ve vnitřních prostorech byly ukončeny včas. Nově přijaté třídy nastoupily do zrekonstruovaných učeben s novým nábytkem, školní rok tak byl zahájen zcela podle plánu. Dokončení zateplení fasády (spolu s novými okny náklady 5 000 000 Kč) v průběhu září nijak nenaruší chod gymnázia.

„Sbohem a šáteček a kdybychom se více nesetkali, bylo to krásné a bylo toho dost...“
V takové úžasné atmosféře se loučili devátáci ZŠ Marjánky ještě včera v Tereziánském sále se svojí školou, paní třídní Krchovou, paní ředitelkou Niklovou a dalšími spolužáky. Ale nový školní rok započal. Kde je jim dnes konec?

Nová ulice v Břevnově! Zeptá-li se vás turista, kde leží Siostrzonkova ulice, musíte být v obraze. Je v areálu Břevnovského kláštera mezi Poplužním dvorem a fortnou. Osazena byla u příležitosti 50 narozenin pana převora.

Břevnovský živnostenský spolek má letos za sebou už pěkný kus práce. Masopustní průvod a bál, organizaci 100 let města Břevnova, čarodějnice, akce na rybníku Kasaláku, varhany, nyní posvícení, a to ještě není konec roku. Na snímku je část představenstva. V popředí předseda T. Hudera, zleva M. Kasal, J. Zahálka, J. Štátná, J. Pavlová a K. Závorová.

Z naší a vaší korespondence

Vážená redakce, děkuji Vám za časopis s velice zajímavými články. Zvláště mě zaujal článek MUDr. Lazarevové, měl by jej převzít i denní tisk. Ale ty „německé“ orgány to nebude zajímat. Možná přidám jednu zajímavost jako ta Vaše č. 72. Na domě Šlikova 2, na průčelí do ulice Gymnazijní, zůstaly rovněž stopy po ostřelování, fasády na domě jsou po letech velice zachovalé. Také jsem psal panu starostovi o některých problémech. Zatím mám odpověď od pana radního, jak výborný projekt a úpravy byly provedeny ve spodním parku vč. dětského hřiště u silnice a oznámil, že se bude stavět obytný objekt na parkovišti v ulici Nad Závěrkou a bude nazván „Na Malovance“, protože ten měl stát jinde. Slaví se 100 let Břevnova, ale nikomu nevdá, že mizí historické názvy např. Na Královce se jmenuje Pico Mondo a angličtina dobývá i Bělohorskou.

S pozdravem

F. Kadavý, Břevnov

Tip na výlet

Jako přírodní parky v Praze nám dobře známé Prokopské údolí, Šárka, Ládví aj. tak je v České kotlině znám hřeben Brd táhnoucí se od Zbraslavi až k Plzni. Brdy jsou především cenné hlavně z hlediska hydrologického a půdochranného. Proto se rád se čtenáři Břevnovanu podělím o pár informací z nedávných putování touto krajinou. Radar – slovo, které stále hýbá politickou scénou. Pokud se chcete podívat do míst, kde má stát americký radar, a přitom si nasbírat houby, je dobře se do těch míst vydat. Obec Míšov leží při silnici Rožmitál pod Třemšínem – Plzeň a má autobusovou zastávku. Vlakem se jede do stanice Příkosice. Staveniště pro radar se nachází v lese 2 km od Míšova a 1,5 km od obce Teslíny. Svážné cesty pro dřevo ve vojenském újezdu jsou dobře udržované, ale nejsou turisticky značené, proto si vezměte mapu, kompas či GPS. Podle zdatnosti můžete vidět Padrtské rybníky, tankovou střelnici či Trokaveckou skálu. Uskutečnil-li se výstavba radaru, pak se již do vojenského prostoru nepodíváte. (Vstup do VVP od 1. 7. 2007 povolen po cestách ve dne Pá, So, Ne a svátky).

Aleš Dvořák, Liboc

Jak pan Jandáček neslavně dopadl (aneb co jste nenašli v Knize o Břevnově)

Původně jezdil pan Jandáček s cestovním biografem po vlastech českých. Před první světovou válkou cestoval od města k městu, od hospody k hospodě, kde po večerech promítal krátké filmy a diapositivy týkající se dobových událostí. Ještě před vypuknutím první světové války se usadil v Břevnově a začal provozovat své kino v hospodě na Malované. Později se přemístil do hospody ve Stodole, která stávala v místech dnešní studentské koleje Kajetánky, odkud je i redakční snímek. S příchodem mluveného filmu hospoda přestala pro filmová představení vyhovovat, a tak se pan Jandáček pustil do uskutečnění svého snu: stavby činžovního domu s biografem, který postavil v dnešní Břevnovské ulici č. 5. Stavba trvala právě rok a 23. prosince 1930 se konalo slavnostní otevření BIA IDEAL. Časy nebyly právě lehké. K mravnostní cenzuře, která za první republiky panovala, přistoupila ještě cenzura politická v době protektorátu. Podnik vše přežil a pak přišlo osvobození. Pan Jandáček směl ještě promítat pro příslušníky Rudé armády. Většina z nich tak prvně v životě zažila zvukový film. Pak přišlo to pravé, demokratické, Benešovo osvobození:

50/1945 Sb. Dekret presidenta republiky
o opatřeních v oblasti filmu
Účinný od: 28. 8. 1945
Zrušen dnem: dosud platí

DEKRET presidenta republiky
ze dne 11. srpna 1945
o opatřeních v oblasti filmu

1) K provozu filmových atelierů, k výrobě osvětlených filmů kinematografických (v dalším jen filmů), k laboratornímu zpracování filmů, k půjčování filmů, jakož i k jejich veřejnému promítání je oprávněn výhradně stát.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr informací v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r. – uzákoněný hrdina
Fierlinger v. r. – zločinec
Kopecký v. r. – zločinec

Z podnikatele, pana Jandáčka, se stal provozní kina Radost. Tak přejmenovali soudruzi jeho BIO IDEAL. Soukromý podnikatel se stal po čtyřiceti letech práce, ve třiašedesáti, zaměstnancem bez nároku na důchod. Směl ještě uspořádat výstavu k padesátiletému výročí československého filmu v roce 1948. Při té příležitosti přišel o celou svou soukromou sbírku a pak byl definitivně konec. Pan Jandáček byl převelen do kin v Nuslích a Vršovcích. V závěru nařídila lidosprava vystěhování celé

rodiny do cihelny v Hrochově Týnci. Tomu se pan Jandáček vyhnul způsobem obzvláště rafinovaným a zavrženíhodným, tak typickým pro všechny bývalé vykořisťovatele pracujícího lidu. Dne 28. října 1952 si náhle zemřel v Nuslích na ulici.
Ing. J. Plzák

Naše poznámka

Kancelář jako oáza

Již 7 let slouží veřejnosti na Bělohorské 110 informační kancelář m. č. Praha 6 a za tu dobu posloužila i jinak než předem určeným úkonům. Lidé sem chodí o radu, nosí ztracené klíče, občanky, pasy, poznávací značky aut, zvěsti. Sem přicházejí ti, co zabloudiví, co něco hledají, také cizinci, typy různých lidí. Ovšemže přijdou i tací, co si chtějí ulevit a odplivnout. Jiní zas přinesou každý den ze stanice Hradčanská balík novin, co vycházejí zadarmo, další už na ně netrpělivě čekají. Starší zas rádi přijdou povídat o Břevnově, pozdravit se. To se ví, Břevnováci. Před měsícem pan malíř Poupě přinesl mladé poštolky a tak sofort volána záchranná stanice zvířátek v Jinonicích. Přijeli, ale poštolka žila jen několik dní. Byla už těžce nemocná. Tak to je v říši ptačí jako v říši člověčí. -ov

Spokojenost a cíle v Sedlci

Žádost o připojení malé obce Sedlec k Praze 6 se zdejšími sousedy ukázalo jako přímá trefa do černého. Protože to, co se zde za posledních 30 – 40 let mělo udělat a neudělalo, se dohnalo za poslední dva roky v režii m. č. Praha 6, která sem investovala více jak 26 miliónů korun. Zavedla se kanalizace, plyn, opravily silnice, a to dosti důkladně, s náležitým vybavením a podkladem. Osadily se chodníky novou zámkovou dlažbou, byla zbudována cyklostezka, částečně opraveny schody na zdejší vyhlídku do Horního Sedlce. Byla zrušena čistírna odpadních vod a na tomto místě vznikne pěkné dětské hřiště. Místo kolem kapličky se upravilo, zdejší rodák p. Holý nechal kolem opravit tři lavičky, dohlížel na veškeré stavební práce. Jako jinde v Praze 6 i tady probíhá úklid, odvážení odpadů, sekání trávy. Je proto přirozené, že takové úsilí m. č. Praha 6 bude na setkání občanského sdružení se starostou Tomášem Chalupou 10. 10. 2007 odměněno potleskem a podnětí místní k větší aktivitě. Je ale třeba říci, že tyto záměry v Sedlci doutnají již jistou dobu. Chystá se ustavení občanského sdružení, které by se o svoji obec dále staralo a vyvíjelo společenskou činnost. Zdejší by totiž rádi navázali na svoji minulost, kdy byl Sedlec cílem výletníků. Vskak si mnozí Pražáci dodnes spojují Sedlec se známým slonem a zahradním hostincem Kalifornií. Je jisté, že tato atrakce bude jedním z cílů sedlských sousedů a že o více schované na břehu řeky brzy uslyšíme. -ov

PORTRÉT listu

Jitka HILDEBRANDOVÁ

Kantorka – ročník 1980, je svobodná a pochází z valašských Přílep. Do Břevnova přišla v roce 2005, kdy sháněla místo angličtinářky a byla na Základní školu J. A. Komenského přijata. Pro pana ředitele Soustružníka to byla šťastná trefa: Jitka Hildebrandová se stala oblíbenou kantorkou dětí a sboru a patronkou anglického jazyka v celé škole i školce v ulici Mládeže. Na letošním podzimním ocenění příkladných kantorů v Praze 6 byla vyhodnocena jako vynikající učitel v kategorii začínajících pedagogů. Našemu listu řekla: Jsem na ocenění pyšná a vážím si toho. Přála bych si, aby děti nebraly angličtinu jako povinné zlo, ale jako vstupenku do světa. Učit se angličtinu se vždy vyplatí a děti se ji učí zdarma.

Mladý sloupek

Jarmila
Häringová:

SUPERDEKADENTNÍ

Rozednívá se – stmívá –
dny plynou – týdny – měsíce –
ležím – mrtvola živá –
za okny žije ulice –
mozek jak vyhaslá hranice –
v pozadí Smrtka kývá –
a marně zní z hlubiny polnice –
ležím – mrtvola živá –
dny plynou – týdny – měsíce –
rozednívá se – stmívá –
za okny žije ulice –

MUDr. L. Lazarevová:

Bud' me sami sebou II.

Jen díky vyspělosti a inteligenci našeho lidu se v 90. letech minulého století se mohly uskutečnit obrovské politické, legislativní a ekonomické změny v naší zemi.

Velká i malá privatizace, zrušení velkých průmyslových komplexů – dopadaly tvrdě na zaměstnanost populace. Statisíce lidí se přizpůsobilo rychle novému systému a bleskově měnilo své profese bez jakýchkoliv sociálních nepokojů.

Po odštěpení Slovenska muselo následovat bolestné zrušení státního útvaru Československé republiky. Byly provedeny historické legislativní změny, které umožnily vznik nového státu – České republiky.

Vše proběhlo v klidu, z české strany velkoryse.

Byl to náš lid, který obdivuhodně nesl útrapy přírodní katastrofy u nás nevídané, pětistileté povodně v roce 2002. Nebyl tu žádný Marshallův ani jiný plán. Vše jsme zaplatili sami.

Během 10 let jsme ustáli rozpad státu, postkomunistickou privatizaci, národní vyprodej českého majetku, chyby politiků i živelnou katastrofu.

V současnosti si česká ekonomika vede dobře, kapitalismus se osvědčil jako ekonomický systém.

Je krásné vidět jak prokoukla naše města a městečka, jak jednoduché je nakupovat, jak snadné je cestovat. Lidé se mají lépe.

Velmi rychle jsme se vrátili ke způsobu života, který je nám vlastní, který nám vyhovuje.

Úspěšně se zbavujeme nekonečné šedi komunistické degradace naší země. Degradace našeho prostředí nás deptala čtyřicet let, také proto, že jsme 50 let museli pracovat na druhé.

Daleko těžší a složitější je zbavit se šedého přízraku národního ponížení v našich myslích.

Začalo to v Mnichově v r. 1938.

Scénář „Bílé hory“ uplatnili Němci při okupaci Československa před 2. světovou válkou i Rusové po 2. světové válce: především likvidací české elity: vyvražďováním, vězněním, pronásledováním a vyháněním. Konfiskacemi majetku – a to nejen elity.

Téměř půl století dvou totalit jsme poslouchali buď: „Tschechisches Schwein“ nebo „Nepřítel socialismu“, „Sovětský svaz náš vzor“...

Totality, které nás téměř dostaly na kolena – trvaly dlouho, ale ne dost dlouho, abychom na nich zůstali.

Je škoda, že se promarnily šance roku 1989 a začátku 90. let. V letech entuziasmu jsme se snáze mohli „postavit na nohy“, ale bohužel neměli jsme Masaryka, který by se námi zabýval, ale ani hospodáře, který by hospodařil. V politice běhalo příliš mnoho „králíků s mašlí“ a debatovalo o naší xenofobii, o naší vině, o zostalosti, o spravedlivé privatizaci průmyslu a jeho pozdější likvidaci, o tom, že všechno vyřeší trh...

Od roku 1989 – posloucháme rady zahraničních, z velké většiny, nadutých, polovzdělaných tzv. poradců a našich většinou nevzdělaných a nezkušených mladých komentátorů.

To není cesta k vymanutí se ze starých přízraků.

To není cesta k národnímu sebevědomí.

Nejsme xenofobní, nejsme rasisti, závistivci, nejsme zaostalí a hlavně nejsme vinní.

Jsme normální.

Máme dost kritik i rad od nevzdělanců, agresivních nevychovanců, manipulátorů a arogantních samozvanců.

Nenechme se otrávit v médiích výplody průměrnosti, úvahami o české povaze na témata: o penězích, závisti, o korupci atd.

O penězích – nejráději hovoří, stále do kola a hlavně o vašich penězích, sám lakomec, manipulátor nebo netaktní hlupák.

O závisti – nejčastěji člověk sám závistivý, nebo hlupák, který závistí odpovídá na vychloubačnost nadutce.

O korupci obecně – debatuje jen hlupák, protože rozumný člověk ví, že dokud je majetek levně k získání – je všude mnoho korupce. Až bude vše rozděleno nebude důvod korumpovat.

Neptejme se cizinců s podivem co se u nás líbí – kdyby se jim u nás nelíbilo nebyli by zde.

Zapomeňme na slogan posledních deseti let, vždy v negativním smyslu: „To je možné jen u nás“, „To jsem doma“, „To jsem zase v Česku“...

Je to nic neřekající, ale ponižující fráze.

Jsme národ malý počtem, ale velký duchem.

Národ, který dal světu první překlad Bible v národním jazyce tj. v jiném jazyce než v řeckém a latinském. Náš lid rozuměl Bibli dříve než Angličané, Němci, Francouzi...

Národ, který vybudoval první slovanský stát, který dal Slovanům první slovanské písmo.

Národ, který vybudoval v Evropě unikátní síť již plánovaných nejkrásnějších středověkých gotických měst. Praha není náhodou.

Národ, který založil první universitu na sever od Alp. Universita Karlova je například starší než všechny německé university.

Národ který dal Svaté říši římské velkého císaře, českého krále Karla IV.

Dali jsme světu reformátora Jana Husa, velkého filozofa Petra Chelčického z jehož díla vycházel například L. N. Tolstoj. Více než 300 let před francouzskou revolucí učili naši filozofové o rovnosti a bratrství.

Dali jsme světu zakladatele pedagogiky – Jana Ámose Komenského, zakladatele genetiky – Johana Gregora Mendela, geniálního tvůrce jedinečného českého chemického názvosloví Vojtěcha Šafaříka, významného chemika Bohuslava Braunera, fyzika Ernesta Macha, matematika Bernarda Bolzana a další.

Dali jsme světu stavitele katedrál, krásných měst, mostu a přehrad.

První železnice na kontinentální Evropě vedla z Českých Budějovic do Linze.

Po druhé světové válce jezdil nejrychlejší vlak Evropy tzv. Slovenská Strela z Prahy do Bratislavy.

Vyráběli jsme auta, kamiony, motorky, lokomotivy, elektrické turbíny. Stavěli jsme letadla i vrtulníky. Ještě si pamatujeme kdy naše kamiony Tatra opakovaně vyhrávali Paříž – Dakar.

Vymysleli jsme hromosvod, lodní šroub, Tamaru, tryskový tkalcovský stav (zlevnění textilu).

Semtex. Wichterleho vynález oční čočky zbažil brýlí miliony lidí na celém světě.

Náš Baťa zavedl první strojní výrobu bot – a tím obul lidi na všech kontinentech.

Toto je jen část našich úspěchů.

V kultuře nemá naše zem konkurenta. Je jedinečná.

Je tak bohatá a přitom všem nám dostupná, že si zaslouží samostatnou úvahu.

Schopný národ s tak starou a slavnou minulostí by neměl připustit, aby o jeho současné i budoucí existenci rozhodovali lidé, kteří nejsou ti nejchytřejší a nejlepší z nás.

Zamysleme se jak je to možné? Kde jsme udělali chybu?

Začněme se odpovědněji starat o naši budoucnost, tj. o budoucnost našich dětí.

„Vyžeňme“ z ústraní naši elitu a důvěřujme jí. Potřebujeme ji.

Důvěřujme taky sobě, nepochybujme o sobě, jsme velmi dobří.

Stačí, když budeme sami sebou.

Redakční rozhovor

Převor P. Siostrzonek: V POLOVINĚ ŽIVOTA

„Dá-li Bůh, ukončím první poločas svého života. Je pravděpodobné, že Nejvyšší Sudí druhý poločas předčasně ukončí pro nezpůsobilý terén, a proto v jakési pomyslné přestávce bych rád poděkoval za ten první poločas společně se všemi, s nimiž mi bylo dopřáno setkat se na hřišti života.“ To jste uvedl, pane převore, v pozvánce svým nejbližším na oslavu srpnových padesátin. Byla ta oslava pro vás příležitostí k určité životní bilanci, anebo to byl jen jubilejní společenský rachot?

Přiznám se, že jsem sám v sobě ten poločas připravoval dost dlouho. Výsledkem jakéhosi hodnocení, úvah, bilancování je kniha, která v srpnu vyšla v našem arcidiecézi. Má název „Besedy o obnově Břevnovského kláštera“. Jsou to skutečně tři besedy s naším knihovníkem Ondřejem Koupilem. Besedy o mé cestě ke kněžství a mnišskému životu, o mé cestě do Břevnova a o jeho obnově a také beseda o životě v klášteře. Snažil jsem se v těch živých besedách, které byly nahrávány a posléze přepisovány, nejen vzpomínat, ale také připomenout určité důležité mezníky nejenom mého života, ale hlavně našeho kláštera. Jsou to mezníky, o kterých se třeba moc neví, a proto jsem považoval za důležité je zveřejnit.

Čím jsou Vaše „Besedy“ ještě zvláštní?

Bohatým obrazovým doprovodem. Čtenář v knize najde nejen fotografie z mého soukromého archivu, ale také z archivu klášterního a nádherné fotografie Jindřicha Štreita, který s námi strávil v klášteře asi 14 dnů v r. 1992 a zachytil působivé momenty z našeho života. Máme tak např. vzpomínku na ty, kteří už mezi námi nejsou. A díky fotografiím Kateřiny Simerové také připomínku žalostného stavu, v jakém jsme objekt přejímali od českého, resp. federálního vnitřní.

Je ve Vašich „Besedách“ fotografie, která je pro Vás zvláště působivá?

Je to asi fotografie arcidiecéze Anastázie Opaska pořízená z videozáznamu Martina Vadase. Ten si s manželkou Monikou Elšíkovou pořizoval do rodinného archivu záběry ze společné cesty s arcidiecézí do bavorského Rohru 24. 8. 1999. Tenkrát netušil, že zachytil Anastázie Opaska doslova několik minut před náhlou smrtí. Ta fotografie má pro mě osobně hluboký náboj. A zároveň je pro mě výpovědí o pomíjitelnosti, ale zároveň i stálosti mnohých hodnot. Proto jsem také na pozvánku k oslavě padesátin dal verš 90. žalmu: „Nauč nás, Pane, počítat naše dny, ať dojdeme k moudrosti srdce“.

Lidé Vás mají rádi, jste vtipný, výřečný, umíte mluvit. Proč jste si zvolil duchovní dráhu a vstoupil právě k benediktinům?

Každé duchovní povolání je tajemství. Nedá se pochopit bez víry. Z čistě lidského pohledu to totiž pro mnohé může být bláznovství vzdát se rodiny, atraktivního zaměstnání. Mé povolání ke kněžství a k benediktinům chápu tedy jako svou odpověď na víru, v níž jsem byl vychován, a jako snahu po naplnění ideálu, který jsem na této cestě našel. Benediktini mě přitahovali v době, kdy u nás kláštery oficiálně nemohly fungovat, svým smyslem pro pravidelný řád dne (rozdělení mezi duchovní a fyzickou činnost), smyslem pro krásu bohoslužby, hudbu i zpěv. Možná to zprvu byly vnější věci, které mě zaujaly. Později jsem však docházel k jejich vnitřní hloubce.

Co Vás bavilo jako kluka a co Vám z toho zůstalo dodnes?

Je to jistě hlavně vztah hudbě. Hrál jsem jako kluk na akordeon, pak jsem konečně mohl začít hrát na vysněný klarinet, později i na saxofon. Díky dobrému učitelovi na hudební škole v rodném Českém Těšíně jsem se dostal i ke komornímu orchestru, jazzovému orchestru, dokonce na jednu chvíli k orchestru Těšínského divadla, v němž jsem několikrát svého učitele zastupoval při zájezdních představeních. Od té doby mám rád každou dobrou hudbu – vážnou i tu lehkou, oddechovou – např. jazzovou. Sám už bych si hrát netroufl – od maturity v r. 1976 jsem pořádně klarinet ani saxofon nedržel v rukou. Ale láska k hudbě zůstala.

Máte polské příjmení, to znamená, že máte polský původ? Díky rodičům?

Pocházím z Českého Těšína, města na hranici s Polskem, z oblasti, která má dost pohnuté dějiny. Na Těšínsku odjakživa žili společně Češi, Poláci, Němci, Židé, po 2. světové válce ve větší míře i Slováci přicházející pracovat do hutí a dolů. Je to oblast, která je smíšená i nábožensky – vedle sebe tady žijí katolíci i luteráni. Všechny spojuje nářečí – mluvíme tam „po našemu“ – řečí, která v sobě má prvky češtiny, polštiny i němčiny. Dost nepochopitelné na první poslech pro Pražáka neznalého místních poměrů. Všechny školy jsem absolvoval české, ale není pro

mě problémem plynule přecházet do polštiny. Příjmení mám zřejmě po nějakém předkovi, který přišel z Polska. Polsky „siostrzeniec“ znamená synovec ze sestřiny strany. Využiji příležitosti a odpovím na čtenář dotazy, jak se správně vyslovuje moje příjmení: tedy – „šostřonek“.

Co Vás čeká v nejbližším období jako hlavní stavební úkol v klášterním areálu?

Na dotazy, kdy bude dokončena oprava Břevnovského kláštera, odpovídám s oblibou: nikdy! Takový rozsáhlý areál se opravuje stále (jako se stále dokola natírá třeba Eiffelovka věž v Paříži). V současné době se díky pomoci grantu pražského magistrátu renovují některé části klášterních střeš. Někomu se to zdá brzy. Je ovšem si třeba uvědomit, že oprava klášterních střeš v letech 1991 – 92 byla velmi rychlá, odstranila jen hlavní nedostatky a nešla dostatečně do hloubky. Nebyly k tomu tehdy potřebné prostředky, ani kvalitní materiál. Proto se nyní musí všechny střešy znovu procházet, i když na první pohled vypadají hezky a v pořádku. Zdáni v tomto případě klame.

Jsou připraveny ještě jiné rekonstrukční zásahy v klášterním areálu?

Rádi bychom vylepšili naši klášterní zahradu v níž stále zůstává torzo bývalé oranžerie (skleníku), kaple Josefky, nejsou v pořádku lavičky, cestičky. Naskytla se možnost využití fondů EU a tzv. norských fondů. Vše je připravováno v úzké spolupráci s Městskou částí Praha 6. Přípravné práce jsou na počátku, proto je nyní předčasně říci, co všechno se podaří vylepšit, ale určitě chceme přispět ke zkvalitnění této zelené části Břevnova.

Někteří mohou také pozorovat čilý stavební ruch u kostela P. Marie Vítězné na Bílé Hoře...

To je pravda. Tento areál je majetkem břevnovských benediktinů od první poloviny 19. století. Částečně s finanční pomocí zahraničních spolupráci se opravuje farní budova, která se od prosince stane malým klášterem pro sestry benediktinky. Ty se v současné době formují v Mnichově. Bude to historický návrat benediktinek do Čech – vždyť byly zrušeny Josefem II. u sv. Jiří na Pražském Hradě v r. 1785. Pak se na krátko vytvořil konvent benediktinek u sv. Gabriela na Smíchově, ale neměl dlouhého trvání. Jsme rádi, že se benediktinky do Čech vrátí a pomohou více zpřístupnit doposud dosti uzavřený, ale nádherný areál poutního kostela na Bílé Hoře.

V areálu na Bílé Hoře jsou pietně uloženy ostatky protestantských bojovníků z bělohorské bitvy. Za břevnovskou klášterní sýpku odpočívá asi 2500 padlých vojáků z rakousko-pruské války v r. 1757. Podniknete kroky k přesné lokalizaci tohoto místa?

Tato otázka souvisí s celkovou rekonstrukcí klášterní sýpky, která by vyžadovala mnoho desítek milionů Kč. Stále není možno najít vhodné využití. Lépe řečeno – nápady jsou, ale nedostávají se finance, protože sýpku je možno rekonstruovat jen jako celek, aby se mohla smysluplně využívat. Pak by se v ní mohly najít i prostory např. výstavní, které v Břevnově scházejí. Nebo i prostory pro zpřístupnění důležitých dokumentů z břevnovské historie. S celkovou obnovou sýpky by pak samozřejmě souvisel i archeologický průzkum prostoru za sýpkou a pietní vydvížení a posléze i uložení případných nalezených ostatků pruských vojáků.

Asi největší akcí posledních měsíců a vlastně let je obnova varhan v bazilice sv. Markéty.

Ano, je to významná akce, která by se neuskutečnila bez iniciativy Spolku břevnovských živnostníků. Byli to členové spolku, kteří navrhli, aby se ke 100. výročí města Břevnova obnovily varhany v břevnovské bazilice. Varhany byly nechtivým zásahem jednoho varhanáře v osmdesátých letech vlastně rozkradeny. Věděli jsme od doby svého návratu do klášterního areálu v r. 1990, že obnova vzácné barokní varhanní skříně a stavba nových varhan do této skříně je nad finanční možnosti benediktinů. Proto jsme uvítali iniciativu Spolku břevnovských živnostníků, který vyhlásil veřejnou sbírku na nové varhany. Hned na počátku, ale také v průběhu sbírky, přispěla významnou částkou Městská část Praha 6 a také poslanci v rámci rozdělování státního rozpočtu.

A co benefiční koncerty?

Jistě také dvanáct benefičních koncertů bylo významným příspěvkem veřejnosti i samotných umělců ve prospěch nových varhan. Velice si vážíme i sebemenšího osobního daru jednotlivců i firem. I když jsem svými založením optimista, přiznám se, že na počátku veřejné sbírky jsem měl obavu, zda se nám podaří dílo dokončit. Bohu díky! 30. září budou nové varhany požehnány a začnou hrát v břevnovské bazilice k oslavě Boží radosti návštěvníků. Na 24. květen 2008 už je domluven dokonce varhanní koncert v rámci Pražského jara. Nové varhany začnou přitahovat do Břevnova nové návštěvníky!

Co byste chtěl sdělit čtenářům na závěr?

Náš rozhovor jsme začali jakýmsi bilancováním v polovině života, a proto bych chtěl připomenout nám všem Břevnovákům myšlenku, která je vytesána na hrobce jednoho biskupa z 11. století v kryptě Westminsterského opatství: „Když jsem byl mladý a svobodný a má fantazie neznala žádné hranice, snil jsem, že změním svět. Jak jsem stárnul a moudřel, zjišťoval jsem, že se svět nezmění, a tak jsem svůj záměr trochu omezil a rozhodl se změnit jen svou zemi. Ale, jak se zdálo, nedala se změnit ani ta. Když jsem dospěl ke sklonku svého života, podnikl jsem poslední zoufalý pokus a rozhodl se změnit alespoň svou rodinu, své nejbližší, ale ani to se mi bohužel nepodařilo. A teprve nyní jsem si na smrtelném loži uvědomil, že kdybych nejdříve změnil sebe, šel bych příkladem své rodině, která by se také změnila. Díky pomoci a povzbuzení své rodiny bych dokázal zlepšit svou zemi a – kdovi? – možná bych dokázal změnit i celý svět.“

Děkuji za rozhovor. Mgr. Pavel Krchov

Z letní činnosti TJ Slavoj Břevnov

Na závěr ukončení cvičebního roku náš odbor Sportu pro všechny tělovýchovné jednoty uspořádal dne 17. 6. 2007 tradiční jednodenní veřejnou vodáckou jízdu spojenou s výcvikem pro začátečníky, ale i pro pokročilé vodáky.

A jak vypadal průběh jízdy? To už zachycují další řádky jedné z účastnic jízdy Vladany Vitoušové: „Každý rok se těšíme na jednu z akcí odboru SPV TJ Slavoj Břevnov. Letos to bylo splutí 15 km Berounky. My účastníci jsme se sešli z několika vzdálenějších míst Čech a těšili se na partu známých i nových tváří, s kterými je vždy dobře. Měli jsme krásný den, na sjížděném úseku Srbsko – Dobřichovice, bylo vody akorát, počasí vybrané (parno) a časté příjemné sprchnutí nás udržovalo celý den v kondici a příjemné náladě. Na své si přišli jak začátečníci (více než polovina účastníků – a to nás bylo 20 + 1 psík), tak staří vodáci i zkušené vodačky. Než jsme nasedli do lodí, prošli jsme všichni bez rozdílu teoretickou i praktickou přípravou základních vodáckých dovedností. A pak už jsme vyrazili vstříc řece – na naší trase, okořeněné 4 jezy a několika peřejkami. Jezy jsme samozřejmě nepřeházel, ale zkušeně či méně zkušeně sjeli. Využili jsme i času na soulodění, kdy příjemnou atmosféru navodil Martin foukací harmonikou. Den utekl jako voda (jak jinak také) a je tu konec cesty u Dobřichovické lávky. Někteří ani nestihli včas zastavit. A zde už čeká auto s vlekem, nakládáme lodě, loučíme se s řekou i navzájem. Tak ahoj někdy na vodě“.

Ve dnech 14. 7. – 20. 7. 2007 uspořádal náš odbor již tradiční sportovní dovolenou, tentokrát ve sportovním areálu SOU v Malých Svatoňovicích. Ke sportování byly k dispozici tenisové a volejbalové kurty, travnatý atletický stadiónek, koupaliště s občerstvením, velká sportovní hala a tělocvična. Též jsme využívali rozmanitou okolní přírodu k výletům na kole i pěšky, např. Babiččino údolí, Ratibořice, Adršpašské skály apod.

Více než 20 účastníků se během týdne seznámilo s různými netradičními sporty, např. laktos freesbe, boča softbal, lukostřelba. Samozřejmě, že jsme nevynechali ani známé oblíbené sporty jako volejbal, nohejbal, tenis, fotbal a stolní tenis. Ženy si též zacvičily při hudbě aerobik a zdravotní cvičení. Specialitou naší dovolené bylo pozorování noční oblohy hvězdářským dalekohledem, seznámení se souhvězdími letní oblohy a další zajímavosti, např. pozorování slunečních skvrn.

To vše probíhalo pod vedením zkušených lektorů – trenérů a cvičitelů. Počasí nám po celý týden přálo, lze tedy říci, že jsme strávili hezký, sportem nabitý týden a poznali další krásný kout naší země.

Jestli vás naše nenásilná sportovní činnost zaujala, zveme všechny zájemce, od dětí až po dospělé, mezi nás do našich oddílů.

Zapsal: Lubomír Čejka, předseda odboru SPV TJ Slavoj Břevnov, v Praze dne 29. 8. 2007

TJ SLAVOJ BŘEVNOV

Tělocvična Bělohorská 7, Praha 6 – Břevnov

Pořádá cvičení v sezóně 2007/2008 pro děti, mládež a dospělé:

- Pondělí:** *Muži rekreační sporty*
Zahájení od 3. 9. 2007 19:00 – 20:15 hod.
- Úterý:** *Mladší žáci (1. – 5. třída) – základy sportovních her (florbal, volejbal, basketbal, fotbal a jiné)*
Zahájení od 11. 9. 2007 16:00 – 17:00 hod.
- Starší žáci (6. – 9. třída) – florbal, rekreační a netradiční sporty*
Zahájení od 11. 9. 2007 17:00 – 18:00 hod.
- Ženy, dorostenky – aerobik, body styling s náčiním 2 x týdně (út + čt)*
Zahájení od 4. 9. 2007 18:00 – 19:00 hod.
- Dorostenci a mladí muži – rekreační sporty (florbal, malá kopaná, volejbal, basketbal...)*
Zahájení od 4. 9. 2007 20:30 – 22:00 hod.
- Středa:** *Aerobik pro děti (1. – 9. třída) – taneční sestavy, soutěže, podiové skladby 2 x týdně (st + pá)*
Zahájení od 12. 9. 2007 17:00 – 18:00 hod.
- Čtvrtek:** *Cvičení žen pro střední a vyšší věk s hudbou – zdravotní cvičení, cvičení s náčiním...*
Zahájení od 6. 9. 2007 17:00 – 18:00 hod.
- Ženy, dorostenky – aerobik, body styling s náčiním 2 x týdně (út + čt)*
Zahájení od 6. 9. 2007 18:30 – 19:00 hod.
- Zdravotní cvičení*
Zahájení od 6. 9. 2007 18:30 – 19:30 hod.
- Pátek:** *Aerobic pro děti (1. – 9. třída) – taneční sestavy, soutěže, podiové skladby 2 x týdně (st + pá)*
17:00 – 18:00 hod.

Přihlášky jsou v uvedených hodinách u vedoucích oddílů.

Přijďte si zasportovat!!!

Těšíme se na vás!

Kontaktní email: svejin@post.cz

P. S.: Dne 2. 9. 2007 oslavil Lubomír Čejka 55. narozeniny a svou dobrovolnou cvičitelskou a trenérskou činnost vykonává v naší TJ Slavoj Břevnov již od svých 18 let. Výbor TJ Slavoj Břevnov si velice cení jeho dosavadní práce v rámci TJ a děkuje mu za vše, co pro reprezentaci TJ vykonal, a to především za kvalitní práci s dětmi a mládeží i dospělými.

Mezi námi v Břevnově VII.

Poznámky a vzpomínky Květy Závorové

Na Úlu trénovali m. j. i mistři republiky v krasojízdě (1946 – 55) Břevnováci A. Pokorný a J. Štěpán, členové zdejšího cyklistického klubu.

Břevnov a divadla

Na přelomu mezi 19. a 20. stoletím byl zapáleným propagátorem dělnických ochotnických divadel pan Antonín Liška, který byl také velkým propagátorem Dělnické tělovýchovné jednoty a současně zakladatelem Dělnického divadla v Břevnově. Jeho působení bylo v hospodě na Vinici, jejíž nájemce byl rovněž velkým příznivcem a ochotníkem Dělnického divadla. Divadelní představení se konala v břevnovských hospodách (např. U Libuše proti Kaštanu vedle „pískovny“, v místech vedle dnešního obchodu p. Malíka). První světová válka narušila (možná i vůbec přerušila) činnost břevnovských ochotníků, ale po válce se opět činnost Dělnického divadla rozběhla. Odštěpením komunistické strany od

sociálních demokratů došlo i k rozštěpení Dělnického divadla na několik ochotnických skupin. Vznikaly různé nové malé prostory pro divadelní představení v různých hospodách a boudách. Pro zajímavost lze uvést: Hostinec u Tellingera „Na Marjance“ (hlediště 400 sedadel, 24x9x7 m délka/šířka/výška; jeviště: 10x9x6 m šířka/hloubka/výška; portál: 6x4 m; šatna vlevo od jeviště). Hostinec u Nováků, majitel p. Jaroslav Novák, nájemce p. Josef Krupka, dnes čínská restaurace na Bělohorské, známá stále pod názvem U Nováků – a pradlenka. Hlediště bylo 9x9x5 m, 120 sedadel, jeviště 5x4x5, opona 4x3 m. V bývalém klášterním pivovaru, dnes už zbouraném, v místě křižovatky západně od Kaštanu, majitelem byl klášter. Hlediště bylo 18x15x6 m, 200 sedadel, jeviště 9x8x5 m. Hostinec Na Rychtě v Malém Břevnově, Malobřevnovská 233, čp. 151, majitelé p. Anna Bernhartová a p. Jaroslav Konvalina: hlediště 28x7x5 m, 180 sedadel, jeviště 4x4 m, portál 7x3,2 m.

A jedna taková divadelní bouda stála na hřišti „V Úlu“ mezi ulicemi 8. listopadu a Šultysovou nad školou „Magistrátu“. Ve třicátých letech dvacátého století bylo zde antukové tenisové hřiště a dřevěná bouda s jevištěm a sálem. V zimě se hřiště proměnilo v kluziště. Hřiště, kluziště i bouda s malým divadelním sálem spravovala rodina Kládívova, která tam bydlela cca až do konce šedesátých let. V malém sále se po celý rok hrála rozmanitá představení pro děti, mládež i dospělé diváky. Za druhé světové války tato představení úspěšně konkurovala dvěma dalším malým jevišti, a to „u Nováků“ a „na Marjance“.

Hřiště v ÚLU

Celý objekt hřiště Úlu byl ohrazen cca 4 m vysokým drátěným plotem, přesto se leckterý tenisový míček objevil dole na ulici u pumpy (nad ulicí k dnešní Delvité). K rychlému sběru pomáhala dvoje vrátka, která byla v ulici 8. listopadu jednak nad tehdejší pumpou, tak i na východní straně plotu, kudy vedla ulička – zkrátka z 8. listopadu do zatáčky k Šulcům, v Šultysově ulici kolem Ševčíkových zahrad. Tato zkrátka z Bělohorské byla využívána nejen školáky z „Magistrátu“, ale i obyvateli horních ulic Břevnova. A v zimě? To byl perfektní sáňkařský sešup, kde hlavním náčiním byly školní brašny. Dalo se bezpečně „dojct“ až na Bělohorskou podle nouzové stajby s autodílnami pana Jangla a pana Červenky až k činžáku rodiny Ševčíkových (dnes Pechovi) s proslavenou Balvínovou cukrárnou (dnes zastavěno objektem Delvity). Ve stodole Ševčíkovic objektu měli Hanušovi udírnu

a výrobu salámů. Na západní straně hřiště v zatáčce z 8. listopadu do Šultysovy ulice byla vjezdová pletivová vrata, ve kterých byla věčně spravovaná díra po průlezu neplativých dětí. Hlavní vchod proti schodům ze Šultysovy ulice se na noc zamykal. Nízký plot byl podél přístupové cesty nad hřištěm i na druhé straně ke dřevěné budově („boudy“), kde měla paní Kládívová květinovou i zeleninovou zahrádku. Šatna pro sportující byla v zadní části boudy, v zimě vytápěná kamny, s úschovnou věcí a prodejem teplého čaje, kavičky, grogu, párků i limonád. To obstarávala paní Kládívová vždy v nažehlené bílé zástěře. V létě byly venku stolky a židličky, na stolku krásné vyšívané a krajkové ubrusky. V zimě pak byly venku dřevěné lavice na odpočinek bruslařů a přezouvání pro ty, co neměli u sebe „kačku“ na úschovnu. Ty, co prolezli plotem, většinou pan Kládíva poznal, protože si nechávali boty po okraji kluziště. Občas jim boty zabavil, museli si pak k němu do boudy pro ně přijít, aby je vyprovodil se řádnou domluvou a někdy i výchovným pohlavkem.

Antukový kurt se časem změnil na pískový, který začátkem sedmdesátých let už začal zarůstat trávou. U budovy se začala propadat střecha a Kládívovi se museli vystěhovat. Hřiště pak ještě víc chátralo a vše pustlo.

Obvodní úřad ještě v sedmdesátých letech po odstranění zbytků boudy začal upravovat celou plochu hřiště; v prostoru bývalé boudy bylo vybudováno hřiště na odbíjenou a svah nad hřištěm byl stabilizován stupňovými tvánicemi. Areál Úlu začala využívat základní škola „Magistrát“, jak v hodinách tělocviku, tak o přestávkách a odpoledních družinách. Začaly tam chodit party mladých hrát odbíjenou, malou kopanou a někdy se pokoušely i o tenis. V zimě, pokud byl mráz, rodiče z okolí dobrovolně večer a v noci chodili polévat kluziště z funkčního obaleného hydrantu, dělali mantinely pro bruslaře i hokejisty.

A najednou byl koncem osmdesátých let konec éry Úlu. Hřiště i okolí zpusťlo, co šlo bylo rozebráno (trubky, dřevo apod.) a stalo se občas místem opilců, narkomanů a bezdomovců. Dnes bylo hřiště nákladem m. č. rekonstruováno.

Hřiště Úlu sehrálo ještě jednu významnou roli při Pražském povstání v květnu 1945. Oddíl Vlasovců, který vstoupil jako první na půdu Břevnova, zde shromáždil několik stovek zajatých německých vojáků z kláštera u sv. Markéty. Po náhlém odchodu Vlasovců převzali hlídání zajatců dva dny, ve dne i v noci čestí ozbrojenci (barikádníci), převážně z okolních obyvatel. Hlídka s kulometem byla na skále v zahradě domu Klimešů, Šultysova 2 a kolem hřiště byly rozestavěny ozbrojené hlídky.

Kašpárek v boudě

Slavný pražský Kašpárek býval hostem v boudě o některých nedělích. Kdo jiný jím byl, než Vojta Merten, nezapomenutelný a všemi návštěvníky, dětmi i dospělými oblíbený představitel rozpustilého, moudrého, ale i hubatého Kašpárka. Vojta Merten, vlastním jménem Vojtěch Bartůšek (nar. 28. 8. 1895 v Praze, zemřel v červnu 1945) byl hercem Osvozeného divadla, působil v Národním divadle a pohostinně vystupoval po celé republice. S podnikatelem Antonínem Meisnerem seskupil kolem sebe několik herců (např. Fr. Černý, Ferenc Futurista, Frant. Filipovský, Václav Trégl a Nina Bártů...). Pro širokou veřejnost byl znám také jako pražský Kašpárek, jeho „plnoštíhlost“ dodávala postavě Kašpárka dobromyslnost. Dovedl improvizovat, byl neformální, někdy morální, jindy vychytralý, každopádně vtipný. Dovedl ihned navázat přímý kontakt s obecenstvem, kterým byly hlavně děti. Merten se snažil svými inscenacemi děti bavit, ne přímo vychovávat. Stále nacházel nové a nové náměty, kterým dětská duše rozumí, vstupoval postavou Kašpárka do podvědomí diváků svým optimismem. Jeho dětské inscenace, např. „Kašpárek – Šmidra – děti za mamičkou letí“ (hrálo se na den matek) a „Kašpárkova cesta do Betléma“ (hrála se o Vánocích) a jiné hry, převážně doprovázel zpěvácký spolek Vítkov (žičkovských dětí). Mnohdy při představení rozdával Merten přítomným dětem frkačky, trumpetky, bubínky, paličky nebo i prádelní hrnec a podle Kašpárkových pokynů se děti zapojovaly do hry. Jeho herecká improvizace byla zábavou pro všechny věkové skupiny diváků. Každá Mertenova pohádka končila pro děti malým darečkem. Postava Kašpárka má hodnocení Mertenův rukopis jak v loutkovém ztvárnění, tak i v obsahu myšlenek v nových hrách.

Klub českých velopedistů (KČV)

v Břevnově byl založen r. 1889 (předsedou byl Bartoloměj Beneš, jednatelem Alois Leiter). Ve třicátých letech dvacátého století oddíl krasojízdy KČV Břevnov trénoval v Úlu tak pilně, že v době druhé světové války a v padesátých letech měl ve svých řadách mistry Republiky a dokonce i Evropské šampióny. Nejznámější byli Pospíšil a Cihelka (1941), Adolf Pokorný a Jaroslav Štěpán (1946 – 55). V roce 1947 na 47. valné schůzi KČV Břevnov bylo přítomno 34 členů, předsedou byl znovu zvolen Karel Franěk, jednatelem Jaroslav Trávníček (Konecchlumského čp. 595), vedoucím krasojízdy byl Adolf Pokorný. Také pan Kládíva byl členem KČV Břevnov. Pan Jiří Kejha byl tehdy úspěšným silničním závodníkem KČV Břevnov. Po sloučení tělovýchovy se cyklisté stali členy Slavojů Břevnov a trénovali v sokolovně v ulici Heleny Malířové.

Z policejního deníku

1. 7. Muž, povoláním klepač, vlezl do suterénu v Jílkově 8 a z jedné sklepní kóje odnesl elektrický hoblík, motorovou pilu, jízdní kolo a další v ceně 106 800 Kč. • **Do zahradní chatky** u Libockého rybníka se dostal zlodějíček, vypáčil dveře a vzal si jen drobnosti: zahradní nůžky, siko kleště atd. Škoda na 2 tisíce korun.

2. 7. Z Hošťálkovy ulice před č. 79 odvezli autař Peugeot Boxer, mikrobuse. Škoda: 308 tisíc. Hledá se.

3. 7. V ulici Na Petřínách 80 zmizel mikrobuse VW Transporter modrý, starší typ. Škoda: 100 tisíc.

4. 7. Do bytu v Patočkově ul. vnikl zloděj rozlomením zámkové vložky FAB. Odcizena elektronika, zlato. Škoda: 79 177 Kč.

5. 7. Před Břevnovským klášterem zatočil šofér autobusu Mercedes, turisté se protáhli a vystoupili. Barokní perla čekala. Krátce po třetí odpolední se přitočil k prázdnému busu autař a práskl do bočního okna a honem dovnitř. Jenže někdo šel a pak zase, nešlo to. Škoda 25 tisíc.

6. 7. V ulici Na Klášterním 2 přes noc zmizel pěkný Renault Megane Scenic kombi šedý za 209 tisíc.

8. 7. Do prvního patra studentské koleje Kajetánka vyrazil hned po večeri bytař, měl už to ošláplé, věděl, co kde je a jak. Ve vyhlédlem pokoji sídlil cizozemec, batůžkář, také něco měl a tak se bytař dlouho nerozmyslel. Batůžek s doklady popadl a byl ten tam. Škoda: 28 500 Kč. • **Z ulice Nad Kajetánskou** 32 autaři odvezli přívěsný nákladní vozík za osobní auto. Nepomohl silný řetěz ani masivní zámek. Škoda: 10 000 Kč.

9. 7. Na Bělohorské 59 „mistr sprejer“ poškodil svým výtvořem vrata. Škoda: 15 tisíc.

10. 7. Před prodejnou krby na Patočkově ulici zastavila Škoda Pick-up, těsně před čtvrtou. Muž si odskočil do krámu omrknout ty krby, něco by potřeboval. Pozorný autař ihned rozbil okno pravých dveří a sebral prkenici se 45 tisíci, která ležela na předním sedadle.

11. 7. Do druhého patra kolejí Strahov, blok č. 7 se vypravil zloděj. Zloději zde chodí tiše a rychle, první dveře, druhé, cvak, koule, zamčeno, teď cvak, dveře dokořán, cimra prázdná. Na stolek notebook, vedle foták, ruksak a ven, klidně, ležérně, nashledanou paní vrátá, je krásné, jsou prázdniny. Škoda studentek J. F. a K. K.: 29 600 Kč.

12. 7. Na Petynce 36 měli stát bílého Peugeota Boxera, starší typ, ale spolehlivý, cena 150 tisíc. Odvezen autaři.

13. 7. U polikliniky v Břevnově zase stál starší Fiat Tipo z r. 1990. Zmizel. Škoda 45 tisíc. • **Do sesterny ortopedie** Vojenské nemocnice vnikl zloděj – dveře byly otevřené. Odnesl odložený batůžek, kde byly doklady, mobil, platební karty, něco peněz. Škoda: 8500 Kč.

14. 7. Ve Šlikově ulici v zadním traktu domu podomní zloděj othral spodní větve pěti stromů – třešní a poničil při tom dva starší dřevěné žebřiky. Škoda: 5200 Kč.

15. 7. U tramvajové zastávky na Bílé Hoře sesul se J. H. Byl pátek, půlnoc, víkend začínal, v hospodě toho bylo dost. Tramvaj nejela a nejela. Když usnul spánkem opilý, přišel kapsář a snadno mu vytáhl z batůžku doklady, peníze, osobní věci. Škoda: 8000 Kč. • **Do Nonstop prodejny**, Bělohorská 16 zajel večer na kole mládenec. Než vyšel, kolo bylo pryč. Škoda: 8 tisíc.

16. 7. Neznámý dobrák protáhl zahradní hadici ze zahrady oknem do suterénu domu č. 22 Za Kajetánskou, načež pustil vodu a způsobil tak škodu na vodném a stočném. Voda tekla několik dní. Současně na čelní stěně domu nafil hlavní přívod kabelu el. proudu. Škoda min. 28 tisíc.

17. 7. Do bloku č. 7 Strahovských kolejí vstoupil zloděj, zkoušel klíče k pokojům. Jedny dveře se otevřely, na stolek byla prkenice se stokorunou a občanským průkazem. O den dříve zloděj navštívil blok č. 9, otevřel nezamčené dveře a z poličky sebral portmonku, kde bylo 600 Kč, platební karty, mobil. Škoda: 6500 Kč.

18. 7. Z ordinace v pavilonu A7 Vojenské nemocnice odcizena elektronika a ještě stovka k tomu. Lékař byl zrovna mimo. Škoda: 50 tisíc korun. • **V Brunclíkově ulici** jiný dobrák prorazil benzínovou nádrž u Škody Felicie a odnesl 50 l benzínu. Škoda ovšem: 10 tisíc korun. • **Dům v rekonstrukci** ve Východní ulici ve Střešovicích navštívil zloděj. Z místnosti sloužící jako sklad odnesl různé nářadí za 62 tisíc.

20. 7. Ve třetím patře studentského bloku č. 6 na Strahově slečna studentka jenom odběhla. Když se vrátila, na policii chyběla portmonka, mobil aj. Škoda: 10 tisíc korun.

22. 7. Po půlnoci si zkušený bytař otevřel okno domu v Pozdeňské ulici v Břevnově, a přestože rodina spala, odnesl peněženku s doklady, fotoaparát, zlatý řetězek, trochu peněz. Škoda: 7100 Kč. • **Pacientka** ve Vojenské nemocnici na Interním oddělení oznámila, že ji někdo z uzamčené skřínky v pokoji odnesl kabelku s peněženkou a průkazky. Škoda: 2 tisíce korun.

24. 7. V neuzamčené ambulanci v suterénu polikliniky ve Stamicově ulici odnesl zloděj během dopoledne odloženou kabelku, kde byly osobní věci, doklady a peníze. Škoda: 25 tisíc.

26. 7. Červeného Opel Vectra si „vypůjčil“ kdosi v Tomanově ulici v Břevnově. Škoda: 70 tisíc. • **V ulici Boučkově** zas autař odmontoval všechna čtyři kola na elektronických discích u BMV. Škoda: 8 tisíc.

28. 7. Na noční šichtu se vypravil bytař a vlezl do rodinného domu v ulici Za

Strahovem. Rozlomil zámkové vložky FAB a už jen nosil: elektroniku, výpočetní techniku, doklady, peníze. Škoda: přes 130 tisíc.

29. 7. Na nově zrestavěný dům m. č. Praha 6 s pečovatelskou službou Na Dračákách si také hned „posvítil“ zloděj. Šel v noci, přestříhl visací zámek a vstoupil do suterénu. Zde rozdělal tepelnou izolaci, aby mohl rozmontovat tři cvíčky s kabely, hned škoda 10 tisíc, ty odnesl. Z kotelny vytáhl zatím neurčený počet nových radiátorů. Škoda min. 140 tisíc.

30. 7. Do kanceláře firmy v ulici U Druhé baterie 5 vlezli zloději v noci, když před tím vysadili vstupní dveře. Firma ohlásila ztrátu počítačů, plotru Poland, notebooků a jednoho koženého kufru k tomu. Škoda: 150 tisíc.

1. 8. Ve Škole Hrou v ulici Nad Kajetánskou zloděj odmontoval a odnesl filtr s příslušenstvím u dětského bazénu. Škoda: 7100 Kč.

2. 8. Z auta Audi v Hošťálkově ulici někdo odcizil obě skla zpětných zrcátek. Škoda: 6 tisíc. • **Před obchodem OBI** v Ruzyni na vyhrazeném parkovišti nechal stát majitel svého Renaulta Megane a šel něco koupit. Bylo poledne. Než si vybral zboží, auto bylo pryč. Škoda: 160 tisíc.

3. 8. V ubytovně ve Šlikově 50 si uložil jeden z nocležníků do peřin aktovku s částkou 150 000 Kč, 8000 slov. korun a svými doklady. Shodným klíčem si zloděj odemkl a s aktovkou odešel.

5. 8. Mezi šestou a desátou večerní zmizel VW Transporter červený z křižovatky ulic Liborova – Šlikova. Škoda: 150 000 Kč. • **Neznámý borec** rozbil sklo vkladní skříně Cykloportu na Bělohorské 81. Škoda: 10 tisíc.

6. 8. Za 28 tisíc korun udělal škodu bytař, který se dostal do přízemí špatně zavřeným oknem. Stalo se Na Hubálce.

7. 8. V Cukrovarnické ulici 77 si soused nechal na chodbě 5 párů sportovní obuvi. Přišel o ně. Škoda: 13 tisíc. • **O několik domů dále** denní bytař vlezl do přízemního bytu. Odnesl tři perské koberce, elektroniku, platební karty aj. za 209 800 Kč.

8. 8. Škoda Octavia Combi šedobéžová odvezena autaři z ulice Na Klášterním v Břevnově. Škoda: 400 tisíc.

9. 8. Během jedné večerní hodiny vloupal se bytař do domu ve Střešovicích. Vše prohledal, v zásuvce sebral 17 tisíc a zmizel.

12. 8. Muž v Kopeckého ulici v Břevnově večer zabouchl dveře Škody Octavia Combi šedé, golfovou výbavu na zadním sedadle už nechal a šel rychle domů. Bylo toho za ten den dost. Když ale ráno vstal, bylo auto pryč i s golfovou výbavou. Škoda: 440 tisíc.

13. 8. Pajcrem vypáčil zloděj mříž, která kryla vchodové dveře, potom další a už byl v prodejně zdravé obuvi na Bělohorské 30. V kase bylo 2500 Kč. Celková škoda: 3500 Kč.

14. 8. Shluk písmen načmáral sprejer na pravé křídlo vrat na Bělohorské 59. Škoda: 25 tisíc. • **Z Bubnovy ulice** si autař odvezl Felicii za 60 tisíc. Hodila se.

16. 8. V Čilové ulici opět proražena palivová nádrž Škody Felicie a odčerpáno asi 30 litrů benzínu. Celková škoda však 20 tisíc. • **Po obědě** zazvonil úlisný muž v Patočkově 47, a že jde na tu kontrolu vkladních knížek. Starší paní nechala úředníka vstoupit do chodby bytu, a když muž vkladní knížku uviděl, zasmušil se. Právil, že ji musí odnést, překódovat, upravit. Bylo tam rovných 9 tisíc. Více ho s knížkou nikdo neviděl.

17. 8. Z objektu Na Hůrce v Ruzyni odcizena elektrocentrála. Škoda: 25 000 Kč. • **Do otevřeného pokoje** Hostelu Strahov vkročil zloděj a hned bral co bylo po ruce: 2x mobil, 2x cestovní pasy, 2 tisíce korun, fotoaparát Cannon a další. Škoda: 20 tisíc.

18. 8. Velkým nápisem Mashtal označil sprejer červeně pravý roh školy v Šantrochově ul. č. 2. Škoda: 2 tisíce korun.

20. 8. Italskou Mazdu štípl autař z Boučkovy ulice 19. Škoda: 100 tisíc. • **Z pokoje neurochirurgie** Vojenské nemocnice lapka odcizil notebook v době, kdy pacientka nebyla přítomna. Škoda: 20 800 Kč.

21. 8. Citroen Picasso, hnědý metal, za 220 tisíc odvezen autaři z Náměstí Před bateriemi ve Střešovicích.

23. 8. Slepý muž z ulice Pod Marjánkou oznámil na policii, že kolem dvanácté hodiny zazvonil jakýsi opravář a že jde vyměnit ty termoregulační trysky ve ventilech ústředního topení. Ihned řekl, že to bude stát 460 Kč. Oznamovatel měl ve skříní uloženo 10 tisíc, ze kterých vyndal 1000 Kč na zaplacení. Opravář zrovna neměl drobné, ale v autě by pár drobných měl. Manželku slepého oznamovatele, která je hluchá, zaměstnal v koupelně poštěním vody, ještě narychlo prohlédl byt a pro ty drobné rychle odešel. Už se nevrátil. Slepý oznamovatel později zjistil, že opravář odnesl všechny peníze.

24. 8. Z parkoviště hotelu Port v Ruzyni přes noc autaři odvezli VW Transporter šedé barvy za 350 tisíc.

25. 8. O půlnoci vypáčil bytař vchodové dveře do přízemního bytu v ulici Za Strahovem a hned sebral ze stolku notebook. Byl vyrušen majitelem. Vystresovaný bytař byt opustil přes spící dětský pokoj oknem. Škoda: 44 tisíc.

28. 8. V Jezdecké ulici na Strahově odvezli zánovní auto značky Opel Zafira i s doklady v šuplíku. Škoda: 400 tisíc. • **Cizozemští turisté** sešli v hotelu Pyramida dolů k večeri. A zatímco jedli, hotelový zloděj poškodil a odemkl jejich pokoj v 7. patře a odnesl fotoaparát a mobil. Škoda: 15 tisíc.

30. 8. Host až z Uzbekistánu usídlil se ve studentském pokoji v koleji na Strahově a vyrazil do města. Než se vrátil, někdo mu odcizil ošacení ze skříně. Škoda: 4500 Kč. • **Do lékařského pokoje** v nemocnici na Strahově dostal se zloděj. Vypáčil petlici u dřevěné komody a odtud vytáhl kabelku s portmonkou, doklady a rovnými dvaceti tisíci korunami. Škoda: 21 tisíc.

Praha 6 v zapomenutých obrazech 117

S podzimní sezónou rozezní se všechna fotbalová hřiště povykem diváků. Je zahájen nový ročník a každý správný fanda má již rozpis zápasů v kapse. Také v Břevnově bylo o diváky takto postaráno, vycházel klubový časopis se zprávami, výsledky, fotografiemi.

Pečlivě a velmi dobře se o to staral pan Václav Rada, sportovní osobnost v Břevnově, kdysi útočník mužstva, dnes fotbalová kronika Břevnova. Také srdcař. A takových je u nás několik set: bývalí hráči, fandové, Břevnováci. SK Břevnov, který byl založen v r. 1906 a patřil k nejstarším v Čechách, se stal bohužel historií. Plocha hřiště milionových pozemků na Strahově spadla do restituce, klub neměl kde hrát třetí fotbalovou ligu a byl vymazán přesně po stu letech v r. 2006 z registrace. Věřte, že se všem Břevnovákům, co na fotbal chodili, stýská. Ale přesto, že zbyly po stoletém klubu jen fotografie, chci věřit, že se sem fotbal jedenkrát vrátí.

Zpracoval Mgr. P. Krchov, foto V. Hájek

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Září – říjen 2007

Přejeme všem jubilantům stále a pevné zdraví a trolou Boží milost. Těm starším pak hodně sil, aby tu ještě dlouho zůstali s námi.

Září 2007

Josef Bečvář, Ruzyně	14. 9. 1929
Jarmila Baslerová, Liboc	17. 9. 1929
Hana Kosová, Břevnov	29. 9. 1946
Jindra Pavlová	25. 9. 1959

Říjen 2007

Marcela Pýchová, Malý Břevnov	4. 10. 1939
Hana Kasalová, Ruzyně	23. 10. 1946

Přání

Oznamujeme našim přátelům a známým, že od sňatku 11. 9. 1942 do 11. 9. 2007 jsme prožili 65 let společného života. MUDr. Jaroslav Mimra s chotí Šárkou. Blahopřejí členové rodiny a pacienti.

Sestra Zdenka Provazníková – 90 let!

Dne 19. srpna 2007 se dožila 90 let jedna z nejobětavějších rehabilitačních sester, paní Zdenka Provazníková, jejíž osud je bytostně spjat s nejranějšími počátky rehabilitace u nás.

Narodila se ve Skutči jako dcera puškaře a také se v tomto řemesle vyučila. V r. 1940 se dostala do dvouleté ošetrovatelské školy v Ostravě, kterou absolvovala s výborným prospěchem. Po jejím ukončení nastoupila jako diplomovaná zdravotní sestra na dětské oddělení krčské nemocnice v Praze. Tam na infekčním oddělení dětské obrny – poliomyelitidy – se poprvé setkala s touto hroznou nemocí. Děti tam byly hospitalizovány ve víceúčelových pokojích a kromě masáží a medikace se léčily klidem na lůžku. Sestra Provazníková – tehdy Vosmeková – jako bývalá Sokolka po konzultaci s lékařem začala tyto děti cvičit. Když se jejich stav začal zlepšovat, byla na tomto oddělení jmenována sestrou cvičitelkou. Obětavě přenášela děti do upravené tělocvičny i do bazénu, což všechno pro ni bylo značně náročné.

V r. 1946 po válce byla jako jedna z akcí UNRRY zorganizována několikaměsíční stáž zdravotních sester v USA. Byla vybrána i Z. Provazníková. V New Yorku navštívila nemocnice, kde se seznámila i s tamějšími metodami léčení poliomyelitidy, m. j. s metodou sestry Kenny. Ohromně jí to nadchlo a po návratu do ČSR se snažila tuto metodu propagovat i u nás.

V té době se chystalo založení fyziatrického oddělení v Ústřední vojenské nemocnici v Praze – Střešovicích. Zdence Provazníkové bylo nabídnuto místo vedoucí. Ač nerada opouštěla děti, přeci jen fyzicky méně namáhavé zaměstnání přijala. Stále se vzdělávala, složila dvě atestační zkoušky a napsala i několik publikací.

V r. 1963 byla ukončena výstavba břevnovské polikliniky, kde pod vedením MUDr. F. Pícky vznikalo nové rehabilitační oddělení. Také toto pracoviště bylo svěřeno zkušené sestře Provazníkové. Pracovala zde jako vedoucí téměř 20 let a zasloužila se o jeho dobrou pověst. Mezi pacienty i spolupracovníky byla velice oblíbená, vynikala čestností, pracovitostí, správnou mírou tolerance i smyslem pro humor.

V důchodovém věku přestala Zdenka Provazníková pracovat ve vedoucí funkci, ale její činnost ve zdravotnictví pokračovala. Pracovala jako sestra v centrální sterilizaci a nadále vzorně plnila své úkoly. Nyní si již užívá zaslouženého důchodu a je stále čilá, společenská, ze zájmem o všechno nové a pokrokové. Svým elánem a dobrou náladou šíří ve svém okolí jen radost a pohodu. Dobrou radou a pomocí pomáhá každému, kdo pomoc potřebuje.

Do dalších let jí přejeme hodně zdraví, štěstí a radosti a ať jí vydrží její oblíbené heslo „Take it easy“!

V Kalendáriu vyslaném televizními či rozhlasovými stanicemi se dozvíme, že 9. srpen je znám jako pochmurné datum, kdy přesně před dvašedesáti lety, v závěru II. světové války, byla svržena atomová bomba na japonské město Nagasaki.

9. srpen je však také dnem, kdy se – o 12 let později, tedy přesně před půl stoletím – narodil Otec Prokop Petr Siostrzonek, OSB (ordinis sancti Benedikti = řádu sv. Benedikta), současný převor-administrátor staroslavného břevnovského benediktinského kláštera při kostele sv. Markéty. Jeho letošní narozeniny jsou tedy „kulaté“: jubilant se právě dožívá padesátky svého plodného života. Málokterého jiného katolického kněze dnes u nás zná tolik lidí: jako sympatického a oblíbeného moderátora tradičních velehradských benefičních Koncertů dobré vůle jej zřejmě poznala už naprostá většina televizních diváků; znají jej i tisíce posluchačů rozhlasových duchovních pořadů a čtenářů Katolického týdeníku; každý ví, že je to člověk, který dovede zapůsobit na to „lepší já“ svých posluchačů, který má lidem co říct a ví, jak to říci. Jako svého duchovního pastýře Otce Prokopa poznali a oblíbili si nejen farníci břevnovští a bělohorští, ale i věřící z řady dalších farností – i na Moravě a ve Slezsku, kde jubilant působil ještě v době totality. Bez nadsázky se může říci, že jej mají a vždycky měly rády všechny věkové kategorie věřících, ale nejoblíbenějším a nejbližším asi vždycky byl a patrně i zůstane především mladým lidem.

Ovšem tehdy, kdy Otec Siostrzonek ještě působil v duchovní správě na venkovských farách, byla ještě doba normalizace a na život v klášterní komunitě ještě nemohl ani pomyslet. Ale – jak se říká: všeho do času, Pán Bůh na věky! Totalitní režim, který prý měl vydržet „na věčné časy nikdy jinak!“ se jaksi zhroutil; přišel čas svobody i pro Církev a po čtyřicetileté nucené přestávce náhle jakoby teoreticky nestálo nic v cestě obnovení přervaného života klášterů u nás. Ovšem málokdo si dokáže představit, jaké potíže bylo nutno překonat, než se znovu otevřely brány klášterů. Z emigrace se tehdy vrátil do vlasti charismatický opat Dr. Anastáz Opasek, OSB, který měl za sebou velmi trpké zkušenosti z totalitních žalářů padesátých let. Spolu s ním se – tehdy ještě velmi mladý – Otec Prokop ihned energicky pustil do cílevědomé, i když nesmírně obtížné práce – a spolu s ním má největší zásluhu na vzkrášení tisíciletého Břevnovského kláštera. Po smrti opata Anastázie Opaska stanul převor Prokop Siostrzonek po zásluze v čele komunity jako její administrátor – a snad se brzy dočkáme, že i on bude nosit tradiční opatské insignie – mitru a berlu nejstaršího mužského kláštera v českých zemích. Bělohorští věřící rádi vzpomínají na všechny tuzemské i zahraniční poutní zájezdy, jež pro ně Otec Prokop s pečlivostí sobě vlastní připravil, organizačně zajistil a byl poutníkům velice sympatickým a zasvěceným průvodcem, zvláště pak rádi vzpomínají na obě nezapomenutelné návštěvy Svaté země. K jeho životnímu jubileu mu bělohoráci spolu s ostatními gratulanty přejí a vyprošují pevné zdraví do dalších let, mnoho sil a stále Boží požehnání.

Ing. Karel Voplakal, CSc., Ruzyně

Oznámení

7. srpna 2007 náhle zemřel na akutní leukemii pan JUDr. Pavel Rollo, ročník 1950, dlouholetý ředitel Úřadu práce v Praze 6. Pan Pavel Rollo byl od počátku externím spolupracovníkem časopisu Břevnovan, takže se čtenáři mohli průběžně informovat o novinách a pracovních příležitostech v m. č. Praha 6. Pana Pavla Rolla jsme znali jako svědomitého a obětavého člověka, který mnoha lidem pomohl. Vždy na něj rádi vzpomene. Za redakci Mgr. Pavel Krchov

Výbor TJ Slavoj Břevnov oznamuje, že 5. září 2007 náhle zemřel pan Jiří Lůžek z Břevnova, dlouholetý předseda tělovýchovné jednoty, v nedožitých 77 letech. Naše tělovýchovná jednota v něm ztrácí obětavého spolupracovníka, který se velkou měrou podílel na sportovní i funkcionářské činnosti organizace. Pana Jiřího Lůžka budeme v tělovýchovné jednotě trvale postrádat. TJ Břevnov

PŘEVOR
50

Vrátka Kubeš mrtev!

Se zpožděním zastihla nás zpráva, že známý cyklista Vratislav Kubeš, ročník 1942, Břevnovák, zemřel na zástavu srdce při závodě veteránů v Berouně, dne 15. dubna. Vrátka Kubeš povoláním strojevodoucí českých drah jak žil, tak zemřel. Život prožil na dráze a na kole, kdy najel statisíce kilometrů, zúčastnil se nesčetného množství domácích a mezinárodních závodů, projel křížem krážem Evropu. Kdysi byl v širší reprezentaci, trénovala ho i legenda cyklistiky Milda Loos. Vrátka měl stovky přátel cyklistů, ajzboňáků. Nikoho nezarmoutil – až teď...

Za redakci Mgr. Pavel Krchov

Jarmila JELÍNKOVÁ

* 2. července 1919
+ 26. června 2007

Různé

Redakce časopisu Břevnovan hledá **inzertního spolupracovníka**, nejlépe studenta – studentku, pro nabídky a opatrování inzerce.
Tel.: 233 358 350, 732 243 922
E-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA PRAHA 6

U Dělnického cvičiště 1/1100 B, Praha 6 – Břevnov

OTEVÍRÁ VÝTVARNÝ OBOR

Přijímáme žáky do 8 let do přípravného ročníku
a od 9 do 11 let do prvního ročníku.

ZÁPIS PROBÍHÁ Po – Pá 14:00 – 18:00 v přízemí školy v č. 102.

Tel.: 233352722 • www.zuspraha6.net • E-mail: zus@zuspraha6.net

Je to neuvěřitelných 50 let, co jsme naposledy usedli do školních lavic třídy 8. B – Hvězdoslavovy – 22. osmileté školy v Břevnově.

Většina z nás strávila spolu celých osm let a tak máme na co vzpomínat. Naše první společné setkání se uskutečnilo až po 25 letech, a tak nebylo divu, že jsme se někteří ani nepoznali. Od té doby se scházíme pravidelně po 5ti letech. I letos jsme se sešli, abychom zavzpomínali na společně prožitá léta, na první lásky, na své učitele – pana Poberu, Mrkvičku, Kesla, paní učitelku Kõrnerovou, Strnadovou, Toufarovou a mnohé další. Těž na našeho nezapomenutelného školníka pana Probošta. Zavzpomínali jsme také na krásné chvíle strávené ve školní družině pod vedením paní učitelky Paukertové.

Velice rádi mezi sebou vždy uvítáme naši třídní učitelku paní Marii Kadeřábkovou, která letos v červenci oslavila krásné 87. narozeniny. Za všechny spolužáky jí přeji hodně zdraví, štěstí a dobré pohody. Věřím, že spolu s námi se sejde již příští rok na oslavě našich 65. narozenin.

Eva Hrubá-Hájková, Břevnov, ročník 1943

CHRÁMOVÝ SBOR u sv. Markéty v Břevnově

zve všechny zájemce o hudbu a zpěv do svých řad. Vítání jsou obzvláště mladí lidé a muži. Sbor pravidelně zkouší **každé úterý od 19 do 21 hodin ve Vojtěšce** pod vedením sbormistra pana Adolfa Melichara. *Bližší informace: pí Stanková, tel.: 257 219 622.*

ANGLIČTINA SPECIALIZOVANÁ NA ZAČÁTEČNÍKY!

Individuální přístup, čas flexibilita, příjemné prostředí, 1 – 5 osob na hodině. Domluve si nezávaznou informativní schůzku. Tel.: 720 653 044.

Byty - výměny - podnájem - koupě

• Pronajmu suterénní místnost v rodinném domku 20 m², částečně zařízenou po adaptaci. Ústřední vytápění, vaň, malá lednice, voda, WC, možnost připojení k internetu a TV nejlépe na kancelář či jinak. Cena nájmu dohodou. V Hošťálkově ul. 45, Praha 6 – Břevnov, tel. 233 354 275.

CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková

Mnozí z vás rádi zajdou do zahrady Břevnovského kláštera. Od Vojtěšky po celé délce ke kapli Josefce vede cesta vroubená po obou stranách stříbrnými habry. Tato cesta má svůj starý název, ale už jen málokdo ho zná. Dáte-li si práci, naleznete ho v tajence.

Pomůcka: epinal, nap	rod ryb	úsek závodu	neukazovat TV obraz	oblast autonomní	Kohoutovy iniciály	šelma	chem. značka teluru	Ámos	úklid. potřeba	evropan	Jméno Hemingwaye	●	stará zbraň	zkratka inspekce	výloha	MPZ Rakouska	záporka
centrum starověké civilizace												gauč někoho					
pouťové části								pichlavý 1. část tajenky								římská číslice 1 polní práce	
stará SPZ Rakovníka				Nada	Eva Alois		evropský stát										●
francouzské město							chem. zn. fosforu Renata		zeleninové jídlo mládě krávy					německá kosmetika			matematická úloha
cizí mužské jméno				TV píseň	pracovat na poli soubor					italský souhlas kopt			zvrtné zájmeno	st. SPZ Prahy spojka			
Adam		naše řeka	st. SPZ Kladna sumer. město				nástraha část postroje					pěstlel ovoce angl. družstvo					
●	bar. taneč. přechod přes řeku										zájmeno anglické zájmeno			domácí mužské jméno			zkratka Isú chem. zn. kyslíku
2. část tajenky													dělková míra nemoc			Kaiserovy inic. angl. zdřimnutí	
ruská řeka			ovoce Krylovovy iniciály					římská číslice 4	bavlněná tkanina								litr římská číslice 6
tes				potoměr	st. SPZ Ústí nad Labem Ursula				spojka	chem. značka uhlíku	část ČR Emil						
tuna		značka čs. piva															naše zn. kosmetiky

Tajenka: Špalfr Marie Terezie

REALITNÍ AGENTURA

Solo, spol. s r. o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45

tel.: 233 357 071, 233 352 063, 220 515 440

mobil: 602 361 733 • fax: 220 514 576

e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz

Pánská, dámská a dětská

*** OBUV IVA ***

Nově zaveden prodej nadměrné obuvi

Široký výběr pánské a dámské obuvi značky ARA

Bělohorská 97/232, 169 00 Praha 6 – Břevnov

Tel.: 220 513 913

Prodejní doba: Po – Pá 9.00 – 18.00 hodin

KURZY ANGLIČTINY A NĚMČINY

Praha 6 – Břevnov, Gymnázium J. Keplera, kvalifikovaná a trpělivá lektorka, pokrok jistý, max. 6 posluchačů ve skupině

reference: Úřad vlády, www.firemnianglictina.cz

Tel.: 777 024 688

Prodáváte byt, dům, chatu

nebo pozemek?

RE/MAX

Jde to jednoduše, rychle a bezpečně. Máme 30 let zkušeností v 60 zemích.

Ing. Libuše Humplová

libuse.humplova@remax-czech.cz

731 618 384

RE/MAX Invest, Velehradská 1, Praha 3
info-linka zdarma 800 222 223, www.remax-czech.cz

**KOUPÍM
DŮM ČI POZEMEK
PRAHA 6 nejlépe BŘEVNOV
přímý zájemce, seriózní přístup
tel.: 602 631 231**

TO NEJLEPŠÍ NA KONEC!

Po padesáti letech navštívila první skupina Břevnováků zrekonstruovaný sál Marjánky, aby si objekt opět prohlédla a seznámila se stavem oprav. Z jeviště byla předčítána pasáž z knihy J. Odvárky Tetička, kde je brilantně popsána společenská situace na Marjánce v 50. letech. Měl se také recitovat Majakovskij, Ščipačev a Nezval, ale nehodilo se to, krása sálu přehlušila připravenou recesi. Na snímku zleva: paní Odvárková a Jičínská, J. Odvárka, pamětníci P. Syblík, F. Kubín, v pozadí stavbyvedoucí ing. Vanča, K. Morávek, dále v bílém S. Halášek, H. Kosová, K. Závorová, M. Kasal, P. Krchov, M. Čihařová, M. Čihařová jnr. a knihkupec P. Ják s manželkou.